

Giới thiệu *Hãy Để Anh Yêu Em*

Người đưa ra ý tưởng: Boss My

Phụ trách bản thảo, tình tiết truyện: Toàn bộ nhóm editor của group.

Beta: Quỳnh (Yumi)

Ai cũng sẽ phạm phải sai lầm khi sống... và anh cũng không ngoại lệ.

Chính anh đã đánh mất người con gái luôn đứng sau cổ vũ cho mình, đánh mất đi người mà anh đã dành tình yêu hết lòng...

Anh ước mình có thể quay lại quá khứ để có thể bù đắp và sửa chữa lỗi lầm mà mình đã gây ra.

Đêm hôm đó, mưa sao băng rơi...

Cuối cùng thì ông trời cũng nghe thấy lời cầu nguyện sâu trong tim anh!

Lãnh Hàn Mặc trùng sinh về năm 7 tuổi, anh quyết định sẽ thay đổi mọi thứ...

"Tôi muốn thay đổi. Muốn để cho Hoa Lư Ly của mình luôn hạnh phúc trọn đời bên tôi"

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Tại nghĩa trang, bóng dáng đơn độc, thất thần của người đàn ông vẫn đứng nguyên tại chỗ...

Lãnh Hàn Mặc nhìn chăm chăm vào nụ cười ngọt ngào của cô gái trên bức ảnh mà lòng đau nhói...

Anh khẽ vươn tay, chạm nhẹ vào khuôn mặt thân thuộc đó, như muốn níu giữ một chút gì đó thuộc về cô...

Cô gái trong bức ảnh với đôi mắt to tròn, khuôn mặt khả ái hiền hậu, người con gái này... anh đã thật sự mất cô rồi...

Một lúc sau người đàn ông ngã quỵ xuống. Đôi vai run lên từng hồi...

Về lạnh lùng cao ngạo của anh đã biến mất, thay vào đó chỉ còn lại sự đau khổ bất lực.

Điều thuốc lá trong tay anh đã sớm tắt, mọi thứ đều chìm vào tuyệt vọng...

Bước đi của Lãnh Hàn Mặc cô đơn đến đáng thương.

Trong không khí, đâu đó vẫn còn thoang thoảng mùi hương hoa lư ly của người con gái anh yêu.

Thuốc tàn, men theo từng làn khói vẫn còn đọng lại trong không khí. Từng đợt kí ức chọt ứa về...

Anh nhớ nụ cười tươi như nắng mai của cô mỗi khi thấy anh...

Nhớ cái chau mày khi cô vô tình làm sai một việc gì đó...

Hay đơn giản chỉ là tiếng nói trong veo, nhẹ nhàng thì thầm với anh "Hàn Mặc... Em yêu anh!"

Anh vô thức đưa tay vào không trung ôm lấy một hình bóng không còn tồn tại.

Chỉ là hư vô và xa mờ, Lãnh Hàn Mặc đưa tay vò mái tóc, ôm đầu, ngẩng mặt lên trời, ánh mắt ngây dại.

"Lư Ly... Nếu thời gian quay trở lại, hãy cho anh thêm một cơ hội nữa để yêu em..."

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Đồ giả

Quán bar Đại Thế Giới, là một trong những quán bar xa hoa bậc nhất của Đê Đô, nơi ăn chơi và thể hiện đẳng cấp của giới nhà giàu.

Người đến đây toàn là những người giàu nứt vách...hoặc là những cô gái muốn tìm cơ hội bầu vú đại gia để đòi đòi.

Trong căn phòng VIP, ba người đàn ông với vẻ đẹp mị hoặc đang uống rượu trò chuyện là Lãnh Hàn Mặc, Lãnh Ngôn Thiệu, Tư Dương Hàm.

"Lãnh đại thiếu, hôm nay em mời, anh cần cô em nào? Ngày nào cũng thấy mấy em ca sĩ nên ngán rồi hả?" Lãnh Ngôn Thiệu hỏi

Lãnh Hàn Mặc mặt lạnh lùng như sắt đá...

Vừa lúc đó, một cô gái mặc trên người bộ quần áo như có như không, lắc thân hình nóng bỏng đẩy cửa đi vào.

Mỹ Miêu Miêu giả vờ e thẹn cúi đầu chào hỏi...

Tư Dương Hàm và Lãnh Ngôn Thiệu đưa mắt nhìn nhau, hiểu ý đi ra ngoài...

Mỹ Miêu Miêu tiến lại gần, ngồi quỳ xuống dưới chân Lãnh Hàn Mặc, để lộ ra đường cong chữ S đẹp mê người..

Khuôn mặt anh vẫn lạnh băng như cũ, mở miệng hỏi "Biết luật chưa?"

" Dạ rồi! "

(Luật của anh: phục vụ anh từ cổ trở xuống, không được hôn anh hay chạm vào mặt anh, không đòi hỏi hay yêu cầu bất cứ điều gì từ anh...Lúc làm chuyện đó không được lưu lại nôi giống của anh, và nhất định phải là xử nữ.)

Cô ta bắt đầu tự mình cởi bỏ chiếc đầm ôm sát cơ thể, đôi tay nhẹ nhàng vuốt lồng ngực anh để khơi gợi khoái cảm...vừa mon tron vừa bật ra những tiếng rên khe khẽ đầy nhục dục.

Anh đưa tay xoa nắn bộ ngực đang cọ sát mình...bỗng anh liền khựng lại, gần nhẹ"Dừng lại ", vừa nói anh vừa đưa tay nhấn nút gọi quản lý.

" Lãnh đại thiếu, em không làm vừa lòng ngài sao? " Cô ta hoảng hốt mở miệng.

Chưa đầy một phút đã thấy quản lý đẩy cửa khúm núm đi vào " Dạ.. Lãnh Thiếu có gì sai bảo?"

Ánh mắt anh lạnh lùng quét về phía gã quản lý, mở miệng " Sở thích của tôi không phải là hàng giả... ném cô ta vào chuồng chó, anh nghỉ việc luôn đi!"

Gã quản lý và cô ả không rét mà run..

Thôi xong, cô ta vì muốn đòi đòi mà mượn tiền để đi nâng ngực, phải dùng nhiều mối quan hệ để được vào vị trí phục vụ này, nhưng chưa vui mừng được bao lâu thì đã....

Cô ta khóc không ra tiếng vì biết Lãnh Hàn Mặc rất ghét phiền phức.

Gã quản lý cũng run như cây sậy " Lãnh đại thiếu... Vì những cô gái đưa vào phục vụ ngài, chúng tôi không dám chạm qua trước vì không ai dám to gan đắc tội ngài "

Vừa nói gã vừa trừng mắt cô ả đang ngã quỵ dưới đất...phen này thì hay rồi, khó khăn lắm mới được lên làm quản lý mà giờ vì một con đàn bà này lại mất việc " Xin Lãnh đại thiếu giờ cao đánh khẽ... Tôi sẽ đổi người ngay lập tức"

Anh đứng lên lạnh lùng buông lời " Tôi không nói lần hai. Bây giờ không có hứng thú! "

Nói xong anh nhấc đôi chân thon dài rời khỏi phòng... Bỏ lại hai kẻ khóc cho tương lai của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Xe chấn

Vừa bước ra khỏi cửa quán bar thì Lãnh Hàn Mặc liền nhận được điện thoại của trợ lý báo là sẽ đón anh chậm hơn một chút vì bị tắc đường do có tai nạn.

Anh "ừ" một tiếng rồi cúp máy....

Vừa lúc đó, lại nghe một giọng nữ vang lên

"Lãnh đại thiếu gia... Thật vui mừng là được gặp anh nha... Sao lâu nay không gọi cho người ta vậy? Người ta nhớ anh đến ăn không ngon ngủ không yên đây này" (Mợ muốn tát v=)))

Cô à là Mộc Hồ Ly...vừa là tình nhân vừa là nghệ sĩ của công ty anh...Vì biết điều nên cô ta là tình nhân được ở lại bên anh lâu nhất.

Nghe cô ta nói, Lãnh Hàn Mặc vẫn đút hai tay trong túi quần, lười phản ứng lại. Gió đêm khẽ thổi bay mái tóc, làm cho vẻ âm lãnh của anh càng thêm mỉa mai.

Cô ta vẫn Không chịu bỏ cuộc:

"Anh đang chờ ai sao?"

"Chờ xe" Anh lạnh lùng nói

"Như vậy đi... Vừa hay gặp mặt, thời gian cũng không còn sớm...Chúng ta đi ăn chút gì trong lúc anh chờ trợ lý tới được không?" Cô ta vừa nói vừa ọ ọ lắc nhẹ tay anh...

"Ừ"

À ta không ngờ được rằng anh lại đồng ý, tối nay quả nhiên là trời giúp cô ta mà...cô ta vốn đang ấp ủ một âm mưu nên đánh liều đến đây tìm anh ai ngờ lại may mắn như vậy...

"Ôi... Thật là làm người ta cảm thấy hạnh phúc nha... Vậy đi tạm xe em nhé!"

Anh lười nghe cô ta lải nhải và lại cũng đang muốn ăn chút gì, tối nay vốn muốn tụ họp với hai tên kia thì bỗng dưng mất hứng... Anh cất bước đi trước,mặc kệ cô ta đang luyên thuyên...

Khi anh mở cửa ngồi vào ghế phía sau thì vẻ mặt cô ta hiện lên một tia cười âm hiểm.

Mộc Hồ Ly mở cửa xe bên kia rồi ngồi vào trong.

Cô ta từ từ cởi bỏ những thứ vướng bận trên cơ thể, lại thêm mùi hương thoang thoảng của hương hoa hồng xanh khiến cho đôi mắt hoa đào của Lãnh Hàn Mặc dần lên dục vọng.

Cô ta đưa tay mon trón lồng ngực anh, nhẹ nhàng cởi một chiếc cúc "Người ta thật muốn nha!~~".

"Tự mình làm" Anh lạnh lùng đáp. Cô ta liền đưa tay cởi từng chiếc cúc áo còn lại của anh, cứ cởi một cúc thì làn da rám nắng lại từ từ hé lộ, cơ bắp cuộn cuộn như ẩn như hiện.

Thật lòng mà nói, dáng người của Lãnh Hàn Mặc hoàn mỹ làm người ta thêm thương.

Mộc Hồ Ly mở miệng, liếm ngón tay cái của anh, từ từ mà mút...

Cô ta đưa tay chà xát bộ ngực của anh, đôi tay dần tiến xuống, ma sát phần eo.

Đôi môi hướng về phía cơ thể ấy, dùng đầu lưỡi ướt át chạm vào làn da nóng bỏng, khẽ mút, lại dùng răng, cắn nhẹ cơ thể rắn chắc kia. Bàn tay của cô lần dò khắp nơi trên cơ thể anh, miệng ngậm lấy phần gò lên trước ngực, vừa mút vừa liếm. Đầu lưỡi khéo léo đưa dục vọng của anh lên cao.

Lãnh Hàn Mặc thở gấp, dùng tay xoa nắn bộ ngực đầy đặn.

Như được cổ vũ, cô đưa tay xuống phía dưới, tháo thắt lưng của anh, kéo khóa quần, định cởi luôn cái quần tây, nhưng do anh đang ngồi trên xe, nên mãi mà vẫn không kéo xuống được.

Nhận thấy một chút ý tứ không muốn giúp đỡ của đối phương, cô ta liền nhanh trí, vừa đưa tay đến xoa bóp vật nam tính của anh, vừa há miệng thổi những hơi thở ấm nóng vào đó.

Vốn đã được kích thích từ trước, bây giờ lại phải chịu đựng sự trêu chọc như thế, một chút lí trí còn sót lại của Lãnh Hàn Mặc cũng tan biến.

Anh hơi thở dốc, hơi nhồm người lên, cùng phối hợp với cô cởi chiếc quần dài ra, đến cả thứ cuối cùng trên người cũng bị cởi nốt. Dục vọng cực lớn của người đàn ông bùng bùng toát ra, vật kia đã sớm dựng thẳng đứng, chỉ mong chờ được phóng thích.

Như không chờ thêm được nữa, Mộc Hồ Ly ngồi lên đùi của Lãnh Mặc Hàn, tự tay cầm vật nam tính của anh đâm vào cơ thể cô ta, chậm rãi ngồi xuống.

Phần thịt cứng rắn bị nuốt trọn vào bên trong, đâm tới nơi sâu nhất, miệng cô sung sướng mà bật ra tiếng kêu thỏa mãn. Cô bắt đầu vận động.

Ánh trăng xuyên qua cửa kính, chiếu lên đôi nam nữ đang kích tình kịch liệt kia, chỉ thấy người phụ nữ với đôi gò bồng đảo đẹp mê hồn đang ra sức nhồm người lên xuống, khuôn mặt xinh đẹp vì sung sướng mà méo mó.

Trong chiếc xe màu đen bạc, tiếng rên rỉ kiều mị của phụ nữ hòa quyện với tiếng hai thân thể va chạm nhau, cùng với mùi hương hương hoa hồng xanh, tạo nên mùi vị hoan ái lan khắp xe.

Lãnh Mặc Hàn gặm nhẹ, đưa tay bóp nắn bờ mông trắng nõn nà.

Nương theo động tác lên xuống của Mộc Hồ Ly, mỗi lần xuống đều rước lấy tiếng rên kêu như rắn nước của người phụ nữ, còn anh thì càng siết chặt đôi tay đặt ở mông cô.

Mộc Hồ Ly như đang cười trên người anh, cảm nhận được vật kia che lấp mình, từng khoái cảm càng dâng trào. Động tác phía dưới ngày càng nhanh, ngày càng điên cuồng, tần suất mãnh liệt đến khiếp sợ. Chiếc xe không theo được tần suất dã man kia mà rung lên từng hồi.

Bầu không khí trong xe càng lúc càng nóng, càng lúc càng mãnh liệt. Nhưng đang đến lúc cao trào, anh lại lạnh lùng mở miệng

"Đi xuống".

Cô ta hơi bất ngờ nhưng cũng ngoan ngoãn leo xuống, rồi dùng tay phải của mình giúp anh giải tỏa hết phần còn lại, miệng vẫn rên lên những âm thanh âm muội. Một lúc sau, cơ thể anh giật vài cái, dùng kinh nghiệm của mình, cô ta nhận ra đã sắp đến lúc, tay trái vội vàng lấy chiếc khăn giấy đã chuẩn bị sẵn, chùi đi cái nòi giống nóng hổi mà cô ta luôn thèm khát

Trận kích tình qua đi, mùi vị tình dục vẫn còn vương vấn trong xe. Mộc Hồ Ly tuy mệt mỏi nhưng vẻ mặt vẫn đầy thỏa mãn nhìn anh, đang tính mở miệng thì anh đã nói ngay

"Không có lần sau. Đừng nghĩ rằng tôi không biết cô đã làm gì với tôi!" Nói xong anh mặc lại quần áo, đẩy cửa bước ra ngoài mà không cho cô ta cơ hội để giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tạm biệt

Biệt uyển Dạ Nguyệt, khu biệt thự cao cấp bậc nhất.

Hoa Lưu Ly một thân váy trắng tinh khôi nhẹ nhàng từ trên lầu đi xuống.

Chiếc váy trắng bồng bênh bằng vải chi-fon nhẹ nhàng bao phủ lấy cơ thể mảnh mai của cô. Cô rất đẹp, một vẻ đẹp thánh thiện và thuần khiết...

Đôi mắt to tròn linh động, hàng mi như rẽ quạt khẽ chớp, đôi mày ngài thanh tú, chiếc mũi cao làm thanh thoát thêm khuôn mặt trái xoan, đôi môi anh đào nhỏ nhắn hồng nhuận...

Vóc người cô mảnh mai nhưng quyến rũ như kiều thiếu một chút sẽ gầy mà thêm một chút sẽ béo...cái eo bướm bướm nhỏ nhắn vừa một gang tay, đôi chân dài thon thả, làn da trắng muốt mịn màng như chạm vào sẽ chảy ra nước vậy...

Cô vừa đi vừa gọi điện thoại

"A lô.... À... Dạ....cái đó.. Em xin lỗi đã làm phiền nhưng hôm nay kỉ niệm một năm ngày cưới... E có nấu một ít món ăn anh thích, anh có về dùng bữa với em được không?"

"Mấy giờ "

"Dạ... Là khoảng 7 giờ tối... Giờ e chuẩn bị đi siêu thị để mua đồ "

"

Bảo lái xe đưa đi"

Tút...tút...tút... Anh lạnh lùng cúp máy.

Từ trước đến nay anh đều lạnh lùng như vậy, nhưng cô vẫn một lòng mong chờ vì cô rất yêu anh.

Yêu từ cái lần đầu tiên cô gặp anh... Lúc đó cô chỉ mới 12 tuổi,năm đó ba mẹ anh cùng anh đến nhà cô dùng cơm và bàn chuyện hứa hôn để quan hệ của hai nhà vốn đã thân lại càng thêm khăng khít...

Đối với một cô bé thì chuyện bảo lấy chồng sẽ là một sự bài xích nhưng không hiểu sao lúc đó lòng cô lại rộn ràng và chỉ mong mình lớn thật nhanh.

Kể từ lúc đó,trong suy nghĩ của cô luôn có thêm một người là anh, cô tìm hiểu mọi việc liên quan đến anh như anh thích ăn gì?

Uống gì? Màu sắc gì? Chơi môn thể thao gì?..... và luôn cố gắng để bản thân mình trở nên thật giỏi để xứng với anh.

Từ ngày kết hôn,cô cũng rút khỏi giới giải trí mặc dù khi đó sự nghiệp của cô đang trên đà phát triển rất tốt.

Thật ra mơ ước của cô là thiết kế nhưng vì yêu anh cô đã chuyển qua học thanh nhạc và vũ đạo từ năm 12 tuổi để sau này khi lớn lên sẽ làm việc trong công ty của gia đình anh.

Đang miên man suy nghĩ, thì nghe giọng quán gia vang lên:

" Phu nhân định ra ngoài sao? À sáng nay có phong thư này gửi đến cho phu nhân"

" Di Trần à... Đừng gọi cháu là phu nhân mà...gọi cháu là Lulu Ly được rồi...thư này cháu sẽ xem sau, giờ cháu phải đi siêu thị mua ít đồ về làm bữa tiệc nhỏ kỉ niệm một năm ngày cưới, tối nay anh ấy sẽ về.

À cháu nhờ Di trang trí bàn tiệc giúp cháu nhé"

"Bác Trần ơi, đưa cháu đi siêu thị AH"

Nhìn ánh mắt đầy hạnh phúc của cô, di Trần nói:" Cậu chủ thật có phúc khi cưới được cô!"

" Di đừng nói vậy, là cháu có phúc khi cưới được anh ấy "

Nói rồi cô ra xe để đi đến siêu thị. Nhìn dòng xe tấp nập, nhìn những đôi tình nhân dắt tay nhau trên đường cô khẽ chột dạ cho tình yêu của mình.

Phải, là chính cô cố chấp yêu anh.

Từ khi cưới đến nay, anh về nhà rất ít nếu anh về thì là rất trễ....chỉ trừ một đêm tân hôn và một đêm cách đây hai tháng thì ngoài ra anh không ngủ cùng cô.

Cô không hề hỏi lí do chỉ tự mình chịu đựng..Cô từng nghe người trong giới nói rằng "anh không hôn phụ nữ ngoài người anh yêu"...vậy mà đêm đó anh đã hôn cô, một nụ hôn rất ngọt và sâu.thể nên cô hi vọng và sự cố chấp trong cô càng mãnh liệt đến mức giờ đây yêu anh đã trở thành một loại tín ngưỡng.

Xe đến nơi,

"Phu nhân cứ vào mua đồ, tôi đi thay nhot chừng một giờ đồng hồ sẽ quay lại... Phu nhân mua xong thì gọi tôi đón nhé"

"Bác Trần, gọi cháu là Lulu Ly mà...vậy khi nào mua xong cháu sẽ gọi.. Chắc cũng trong vòng một giờ đồng hồ thôi"

Nói rồi, cô vui vẻ xuống xe tiến vào siêu thị mà không hề hay biết rằng có một chiếc xe màu đen đã âm thầm bám theo cô từ lúc cô rời nhà.

Khoảng gần một giờ sau,cô đã mua hàng xong tay xách giỏ đựng các nguyên liệu nấu ăn ra trước cửa siêu thị gọi điện cho bác Trần.

Lúc cho điện thoại vào túi xách, tay cô chạm phải phong thư mà lúc nãy di Trần đưa, cô lật tới lật lui vẫn không thấy đề tên người gửi, trong lòng bỗng dấy lên một dự cảm xấu. Cuối cùng, cô vẫn quyết định mở nó ra, vừa xé được cái mép bì thư thì cô chợt nghe tiếng rao

" Ai mua quýt ngọt nhà trồng... Chỉ năm vạn một ký... Ai mua quýt ngọt..."

Quýt này Hàn Mặc rất thích ăn,vừa lúc nhưng thấy tín hiệu giao thông chuyển sang màu đỏ, cô quên hẳn phong thư vừa mở,bước xuống lề chuẩn bị sang đường

Bỗng một tiếng rú ga của động cơ xe vang lên...

"Àm"...chiếc xe màu đen đâm trực diện vào cô rồi chạy mất hút.

Cô chỉ thấy người mình nhẹ bẫng bay lên rồi nện mạnh xuống lòng đường...

Cô mất đi tất cả cảm giác...ánh mắt mông lung nhìn thẳng lên bầu trời.... có gì đó ấm nóng đang chảy ra từ cơ thể cô. Một tay cô vẫn cầm chặt những bức ảnh, tay kia vô thức ôm lấy bụng như muốn bảo vệ một cái gì đó..

"Đừng... Bảo bối à ba chưa biết đến sự tồn tại của con...."

"Đừng.....sao tối quá...ông trời ơi con còn muốn cho anh ấy biết một bất ngờ.."

"Đừng...Luu ly ơi, mày phải cố lên chứ"

Ý thức dần mờ hồ, đôi mắt cô nhẹ khép lại...

"Gọi cấp cứu có người bị tai nạn"

Vây quanh cô gái nằm đó là một mảng hỗn độn, máu cô nhuộm đỏ chiếc váy trắng trên người, tiếng người la hét gọi cấp cứu, tiếng còi xe inh ỏi nhưng chỉ xa xa nơi góc đường,

trong chiếc xe hơi màu đen lại là một tia cười âm hiểm..

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Nhận được tin Hoa Luu Ly bị tai nạn, Lãnh Hàn Mặc lập tức lái xe đến bệnh viện. Trước phòng cấp cứu, cha mẹ anh và Hoa gia đều có mặt đông đủ. Hoa phu nhân dựa vào lòng chồng khóc nức nở.

Mà Hoa Phong Lâm vừa nhìn thấy Lãnh Hàn Mặc liền không nói không rằng giáng cho anh một cú đấm.

"Mày xem chuyện tốt mà mày đã làm."

Sau đó, một phong thư ném xuống, ảnh bên trong rơi ra, vụn vãi trên sàn. Lãnh Hàn Mặc ngồi xồm xuống nhặt chúng lên, nhìn từng bức ảnh, tất cả đều là ảnh nóng trong xe của anh ngày hôm đó.

"Mày xem tình cảm của Luu Ly là cái gì? Con bé thích mày, luôn quan tâm mày, những điều nhỏ nhặt nhất của mày cũng không bỏ qua. Con bé đã phải từ bỏ ước mơ duy nhất của nó để kết hôn với mày, làm một người vợ hiền dâu thảo. Vậy còn mày thì sao? Mày không xứng với tình cảm của nó."

Lúc này, bác sĩ từ trong phòng cấp cứu đi ra, sắc mặt có chút nghiêm trọng "Ai là người nhà của bệnh nhân Hoa Luu Ly?"

"Là chúng tôi."

"Con gái tôi thế nào rồi bác sĩ? Nó có bị sao không?"

Bác sĩ khẽ lắc đầu, "Không cứu được đứa bé trong bụng, chúng tôi cũng không thể đảm bảo được mạng sống của cô ấy. Mọi người nên chuẩn bị sẵn tinh thần."

Đứa bé?

Mọi người đều sững sờ. Hoa Luu Ly có thai? Đứa bé ấy, không cứu được?

"Mẹ...Mẹ tỉnh lại đi."

Hoa phu nhân không chịu được cú sốc quá lớn liền ngất đi. Hoa lão gia thì trầm mặc, khuôn mặt chất chứa nỗi bi thương không nói nên lời.

Cha mẹ Lãnh Hàn Mặc chỉ im lặng cúi đầu, bản thân họ cũng không biết phải nói gì vào lúc này.

"Ở đây ai là chồng của cô ấy, cô ấy nói muốn gặp chồng mình lần cuối."

“...Tôi là chồng cô ấy.”

Trong phòng cấp cứu, Hoa Lư Ly lặng lẽ nằm đó, trên người cô quần đầy băng gạc.

“Lư Ly...”

Lãnh Hàn Mặc khẽ gọi tên cô, Hoa Lư Ly yếu ớt mở mắt nhìn anh, trong mắt cô đầy sự dịu dàng.

Nhận thấy mình sắp không chịu nổi nữa, Hoa Lư Ly mở miệng thì thào “Hàn Mặc...Em không hề hối hận vì đã yêu anh...nhưng em hận chính em, đã chọn sai thời điểm để yêu anh...”

Giọng cô rất yếu, anh vội vàng cầm lấy tay cô, đôi tay đã từng rất ấm áp nhưng bây giờ lại lạnh buốt. Hoa Lư Ly từ từ nhắm mắt lại, một giọt lệ trào ra, lăn xuống gò má trắng bệch. Cô đã ra đi....

Từ nãy đến giờ, mọi người vẫn luôn quan sát mọi chuyện trong phòng qua cửa kính, ai cũng muốn gặp cô lần cuối, nhưng vì tôn trọng mong muốn của cô nên vẫn luôn ở bên ngoài. Nhưng đến lúc này thì mọi người liền chạy vào ngay. Lãnh Hàn Mặc ôm lấy cơ thể lạnh lẽo của Hoa Lư Ly, đôi mắt nhìn như không nhìn, không có tiêu cự.

Lãnh phu nhân ngồi bệt xuống đất, đứa con dâu bà vẫn luôn thương yêu bây giờ đã ra đi. Nếu như bà để ý đến hai đứa, ngăn con trai mình ra ngoài gây họa, thì mọi chuyện sẽ không như bây giờ. Người con dâu luôn làm bà hài lòng và đứa cháu nội vẫn chưa kịp hình thành của bà cũng không mất đi.

“Con ơi....”

Người trụ cột của Hoa gia đến bây giờ cũng khụy xuống, đứa con gái của ông...sao lại ra nông nỗi này. Nó đã từng nói sẽ sống thật hạnh phúc, còn hứa sinh cho vợ chồng ông một đứa cháu ngoại thật đáng yêu. Tại sao...Tại sao bây giờ con gái ông lại nằm đây...

“Ba..Ba sao vậy?”

Hoa Phong Lâm đỡ lấy ba mình, mẹ ngắt, ba cũng không trụ nổi, em gái của anh... đứa em gái cùng anh lớn lên từ nhỏ thì..... Anh sai rồi, anh không nên đồng ý cuộc hôn nhân này, nếu anh ngăn cản kịp thời thì đứa em gái đáng thương của anh sẽ không rơi vào hoàn cảnh này....

....

Lãnh Hàn Mặc thất thần quay về nhà, nhà vợ không cho anh ở lại cạnh cô. Là anh, chính anh là người gây nên mọi chuyện, anh không nên bên cô, anh cũng không xứng với cô.

Mở cửa bước vào nhà, anh bỗng thấy khác lạ. Mọi hôm khi về nhà, anh đều thấy phiền phức, cô gái ấy luôn ngồi chờ anh, khi thì ở phòng khách, khi thì ở vườn hoa, khi thì trong phòng bếp.. Cô thấy anh về sẽ riu rít chạy lại hỏi thăm, hỏi có mệt không, có đói không, muốn ăn gì... Hôm nay thì khác, một căn nhà lạnh lẽo chào đón anh, không có tiếng bước chân, không có câu hỏi, không có ánh mắt vui mừng kia, anh bỗng nhiên lại thêm được cảm nhận sự phiền phức mà anh luôn bài xích trước đó..

Đột nhiên anh lại muốn uống rượu, anh ghét sự tĩnh táo này, anh bắt mình phải say. Lũng thường đi vào bếp, anh lại thấy người ra đó. Trên bàn ăn là nến, hoa lư ly, rượu vang và cả những món ăn anh thích nhất....

Bất giác anh nhớ lại cuộc điện thoại lúc chiều, cô bảo sẽ làm một bữa ăn kỉ niệm ngày cưới của hai bọn họ.

Lãnh Hàn Mặc ôm chai rượu trở về phòng ngủ, trên tường ảnh cưới của anh và cô được treo ở chính giữa. Trong hình, cô cười hạnh phúc còn anh thì lạnh lùng. Cô từng bảo muốn treo bức ảnh này trong phòng vì đây là bức ảnh chứa kỉ niệm đẹp nhất của cô. Mùi hương của Hoa Lư Ly còn vương khắp căn phòng. Anh tưởng tượng ra bóng dáng cô đi lại, nói chuyện trong phòng..

Anh chạm tay vào chiếc gối của cô, cái chăn cô từng đắp, hít hà mùi hương trên cái áo khoác cô vội vàng treo trên ghế, lưu luyến nhìn bàn trang điểm của cô, từng hộp mỹ phẩm, từng cây son,.. Tất cả mọi thứ của cô đều ở đây, nhưng cô đi đâu rồi?..

Mở từng ngăn kéo tủ, bỗng một cuốn sổ đã sờn, khá dày thu hút toàn bộ sự chú ý của anh. Lãnh Hàn Mặc mở ra trang đầu tiên, đập vào mắt anh là tấm hình cưới của hai người họ.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hồi ức

Anh vuốt ve nó như một bảo vật trân quý... khẽ lật trang đầu tiên, đập vào mắt là một nét chữ còn non nớt

" A chào bạn nhật kí thân yêu...

Năm nay tớ 12 tuổi,đáng lẽ tớ còn viết bên quyển kia nhưng mà hôm nay có một sự kiện quan trọng nên tớ cho phép bạn xuất hiện.

Bạn biết không? Hôm nay tớ được hứa hôn đấy... Anh ấy tên là Lãnh Hàn Mặc, anh ấy rất soái nha nhưng nhìn hơi lạnh lùng....nhưng không sao,hì hi.

Mami bảo là khi lớn lên anh ấy sẽ là chồng tớ "

Anh chợt khẽ cười, một nụ cười chua xót không ngờ cô ấy lại đáng yêu đến vậy. Anh cứ nhẹ lật và đọc từng trang nhật kí của những năm tháng tuổi thơ cô.

Ngày...tháng...năm,

" Hôm nay là sinh nhật 15 tuổi của tớ, chán phèo... Tại sao phải làm tiệc cho lớn làm gì,anh ấy không đến nhật kí ả...

Mami tớ bảo là anh ấy đang chuẩn bị cái gì cho việc học đấy. Năm nay tớ sẽ bắt đầu học thanh nhạc và vũ đạo để sau này sẽ vào làm trong công ty của anh ấy, biết là hơi muộn nhưng tớ sẽ cố gắng hết sức...chaizo"

Nhật kí của cô rất dài,dường như tất cả thời gian rảnh cô đều làm bạn với nó,cô tâm sự với nó về thời đi học, bạn thân của mình là ai,khi cô vào công ty bị chèn ép như thế nào.... Suốt một thời gian cô chỉ một mình không bao giờ oán thán hay dựa dẫm ai mặc dù cô vốn là một thiên kim tiểu thư nhà quyền quý.

Ngày... Tháng...năm,

Mai là ngày tớ kết hôn, nói sao cho cậu hiểu niềm hạnh phúc của tớ bây giờ nhỉ... Vậy là ngày ngày tớ sẽ được nhìn thấy anh ấy, ngồi ăn cùng anh ấy, tiễn anh ấy đi làm rồi chờ anh ấy về... Tới đến sẽ được nằm trên giường trò chuyện cùng anh ấy....À đúng rồi, từ mai hai chúng ta sẽ sang nhà bên kia....bây giờ tớ sang với mami đã nha..."

Ngày...tháng....năm

Hôm qua là đám cưới, anh thật đẹp trong bộ lễ phục làm tớ nhìn đến ngất ngời...

Tối qua tớ thật hạnh phúc, cuối cùng tớ cũng được làm người phụ nữ của anh nhưng sáng nay anh đã đi đâu từ sớm.

Tớ muốn đi trăng mật nhưng không thấy anh nói gì chắc công việc của anh bận lắm. Không sao đâu cậu nhỉ?"

Ngày....tháng...năm,

Hôm nay tớ đến công ty để xin giải nghệ, công việc của nghệ sĩ phức tạp lắm tớ không muốn vì một sơ suất nhỏ nào đấy mà ảnh hưởng đến danh tiếng và địa vị của anh. Tớ muốn ở nhà học nấu ăn để làm món há cảo mà anh thích "

Ngày.... Tháng....năm,

"Đã lâu rồi anh không về nhưng nếu có thì về rất muộn... Có những hôm anh về sớm thì lại vội vàng thay quần áo rồi đi ngay... Có phải tớ đã làm sai ở đâu hay tớ chưa đủ tốt làm anh không hài lòng...nhưng tớ thật sự rất nhớ anh ấy "

Ngày... Tháng....năm,

Đêm qua tớ đã lại được ở bên anh nhưng anh lạ lắm... Anh hôn tớ rất sâu và đã ân ái rất lâu....nhưng sang nay khi thức dậy tớ lại không thấy anh bên mình, tớ hụt hẫng lắm nhưng tớ vẫn hi vọng vì mami nói là " đàn ông có phong lưu mấy cũng đến lúc trở về với mái ấm gia đình "..nên tớ sẽ chờ bao lâu tớ cũng chờ...

Ngày.... Tháng... Năm,

Lại một thời gian không thấy anh về, như mọi lần tớ đều muốn điện thoại cho anh nhưng không dám vì anh không thích như vậy.

Sáng nay tớ đã làm một ít điểm tâm mang đến cho anh, nhưng khi vào phòng làm việc của anh tớ thấy anh đang ngủ nên không dám đánh thức...

Chắc anh rất mệt, tớ lẳng lặng để thức ăn lại rồi quay ra cửa cậu biết tớ thấy gì không? Một cái áo nữ....tớ không muốn nghĩa nhiều mặc dù nghe rất nhiều lời đồn đại về sự phong lưu của anh nhưng tớ không muốn nghĩ nhiều... Nhưng cậu ơi tớ đau lắm...

Ngày....tháng.....năm,

Thời gian này cơ thể tớ rất khó chịu, hôm nay tớ đi khám bác sĩ bảo tớ có thai gần tám tuần rồi. Tớ hạnh phúc quá, tớ đã có tiểu bảo bối rồi.

À hai ngày nữa là kỉ niệm một năm ngày cưới tớ sẽ báo cho anh tin mừng này.....

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Anh xin lỗi

Trời đã hùng đông, anh đọc đến trang cuối cùng cô viết cách đây hai ngày...

Một mình cô làm bạn với nó suốt bốn mùa xuân hạ thu đông, bỗng dưng anh ghen với cuốn sổ này nghĩ lại thật buồn cười... anh có tư cách để ghen sao?

Anh chỉ biết công việc, xong công việc lại tìm vui nơi chốn khác mà không phải là ở đây vậy thì tư cách đâu mất ghen.

Anh chán ghét cuộc sống hôn nhân vì anh không thích sự ràng buộc, nhưng không hiểu sao năm đó khi gặp cô nghe cha mẹ hứa hôn anh lại đồng ý, anh không muốn cô rơi vào tay người khác...

Đó là yêu phải không? Hay là sự chiếm hữu?

Chiếm hữu được rồi thì sao?

Anh bỏ cô bơ vơ trong chính căn nhà của mình...

Nước mắt rơi xuống, anh đang khóc cho ai?

Cho sự hi sinh của cô hay khóc cho sự ngu ngốc của anh?

Anh lật tới lật lui từng trang nhật ký như muốn níu giữ thứ duy nhất còn tồn tại của cô, chợt anh dừng lại ở trang cuối cùng.. Một lời bài hát cô tự sáng tác

" Một mình cô đơn em vẫn sống qua ngày tháng_ lẳng thăm yêu anh dẫu cho bao nhiêu đắng cay

Để bây giờ đây khi lòng anh đã đổi thay - một tình yêu mới mang cho anh bao khát khao

Vì sao khi trái tim em đang rất yêu người thì anh tay trong tay một ai khác

Tình yêu em trao anh dường như bất tận - mà sao anh ơi anh người lại hững hờ

Dù vẫn biết duyên tình luôn mang trái ngang - về đi anh trái tim em vẫn luôn chờ"

Lời bài hát con đang dang dở, nhìn thời gian cô viết là trùng với ngày cô mang thức ăn đến công ty anh...

Trang giấy vết mực nhoè đã khô có lẽ lúc viết nó cô đã khóc rất nhiều.

Lãnh Hàn Mặc nên một quyền thật mạnh xuống đất.... Bật khóc như một đứa trẻ " mày xem mày khôn nạn như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Cô ra đi đã được năm ngày rồi. Năm ngày này, anh đều chỉ làm bạn với rượu chè.

Lặng lẽ nhìn khung hình cưới trước mắt, anh mê mẩn ngắm nụ cười vô tư, hồn nhiên ấy.

Nhớ cô... nhớ cô quá..... Phải làm sao đây.....?!

Anh phóng xe tới nghĩa trang, ngồi bên ngôi mộ của cô, rồi độc thoại như một người điên.

"Lulu Ly... Ai bảo là anh không yêu em? Sao em lại có thể khờ như vậy?!"

Lần đầu gặp em năm đó, lúc em còn là một nhóc con mũn mĩm vừa xinh lại vừa trắng, cứ bám theo đòi anh bế, chơi với anh, còn cho anh kẹo nữa. Em đã làm bùng sáng cuộc sống vốn luôn tăm tối và cô đơn của anh. Lúc đó anh đã muốn em là của anh rồi. Nhưng em chẳng nhớ gì cả, sao lại nói là gặp anh lần đầu lúc 12 tuổi chứ!? Cô bé ngốc này! Lúc đó em mới 5 tuổi thôi, tóc thắt bím, để mái bằng, đáng yêu lắm....

Anh xin lỗi..... Là anh ngu ngốc!! Anh sợ em thuộc về người khác nên vội vàng cưới em, nhưng chẳng ngờ cuộc hôn nhân này lại là cái lồng giam, kìm hãm em, khiến em từ bỏ đi ước mơ của mình...."

Đến tận bây giờ, câu nói cuối cùng của Hoa Lulu Ly trước khi mất, vẫn luôn vang vọng trong tâm trí anh....

Lãnh Hàn Mặc cứ ngồi mãi ở đó, lúc thì nói chuyện, lúc thì vuốt ve khuôn mặt xinh xắn trong tấm ảnh trên bia đá lạnh lẽo kia, lúc lại thần thờ...

Mãi đến khi trời tối mịt, người làm đến gọi anh, anh mới thất thần mà đi về.....

Sáng hôm sau, tỉnh dậy rồi, anh vẫn tiếp tục ngồi trong phòng ngắm nhìn cô gái đang mỉm cười trên khung ảnh....

Nụ cười tươi rói hạnh phúc ấy.....

Anh bất giác cười theo... Rồi lại tiếp tục lái xe đến nghĩa trang, quỳ bên cạnh bia đá....

Còn đâu khí chất cao ngạo, còn đâu dáng vẻ lạnh lùng bất cần, còn đâu gương mặt đẹp trai lãnh đạm thu hút mọi cô gái. Hình ảnh của Lãnh Hàn Mặc bây giờ, chính là gương mặt hõm vào, để lộ cả xương gò má thanh mảnh, râu ria lởm chởm, tóc tai thì rối bời, đôi mắt hằn những tia đỏ quạch vì thiếu ngủ, người gầy hằn đi, áo quần thì lôi thôi lếch thếch. Đây chính là bộ dạng người không ra người, ma không ra ma...

Tự nhìn lại dáng vẻ của mình, anh vừa cười vừa nói "Anh bần quá, đứng đây sẽ làm vậy bần không khí. Anh về thay một quần áo mới, ngày mai anh lại tới, anh sẽ mua hoa Lulu ly cho vợ nhé....."

Rời khỏi nghĩa trang, anh quay về nhà, tắm rửa sạch sẽ như đã hứa với cô. Thấy mình đã sạch sẽ, anh lại vào phòng ngủ ngắm nhìn cô trong bức ảnh cưới. Bỗng một giọng nói từ bên ngoài vọng vào: "Thiếu gia."

"Chuyện gì?"

Quản gia đứng ngoài cửa nhìn vào, thấy cảnh tượng quen thuộc trong phòng, cảm giác đau lòng thay cho anh.

"Người đã được đưa đến."

Lãnh Hàn Mặc hơi suy tư, biết người kia trong miệng quản gia là ai. Anh nhanh chóng đi xuống phòng khách.

"Thiếu gia."

Lãnh Hàn Mặc ngồi tựa lưng vào ghế, thủ hạ ném đến trước mặt anh một cái bao lớn. Bao được mở ra, bên trong là một người đàn ông, tay chân đều bị trói chặt, miệng còn bị dán băng keo.

Lãnh Hàn Mặc lạnh lùng nhìn người đàn ông trước mắt, nhận ra ngay ông ta là Trần Bá Niều. Ông vốn là nhà sáng tác âm nhạc nhưng đã bị anh làm cho phá sản vài tháng trước.

"Hung thủ là mày?" Anh xé miếng keo dán trên miệng của ông ta ra.

“Mày nói gì? Tao không hiểu?” Ánh mắt lão ta gian xảo, nhếch mép cười nói.

“Chết tiệt!!!! Súc sinh!!!!”

Lãnh Hàn Mặc tức giận, vừa nói vừa dùng chân đá vào ngực Trần Bá Niêu rồi lại tiếp tục đập mạnh vào bụng của gã. Gã co quắp trên sàn lạnh lẽo, xương sườn đau như muốn gãy ra, thống khổ tột độ.

Lãnh Hàn Mặc bỗng nhiên lùi bước. Cái đá trên ngực là thay cho người còn gái anh yêu, cái đá vào bụng là thay cho đứa con còn chưa kịp thành hình của anh.

"Khụ... khụ..." Trần Bá Niêu ho ra một búng máu. Ngay cả việc hít thở cũng đau đến thấu tim gan.

“Lôi ra ngoài. Phải làm cho hắn sống không bằng chết!!” Anh tức giận gầm lên...

Sau khi Trần Bá Niêu bị lôi đi, Lãnh Hàn Mặc khụy xuống... Ánh mắt thống khổ, nhếch miệng cười chua xót.....

Bây giờ anh làm việc này còn có ý nghĩa gì nữa, cô đã đi rồi, anh đã không thể nhìn thấy cô nữa rồi...

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

A cứ ngồi như vậy, cơ thể bất động ánh mắt không tiêu cự rơi vào cái khoảng không vô vọng

Người làm trong nhà đi qua đi lại thấy anh như vậy họ cũng buồn theo, đi Trần thấy anh như vậy cũng không khỏi lắc đầu buồn bã.

Từ khi anh còn nhỏ, ba mẹ anh vì mải lo công việc nên mọi chuyện trong nhà từ chăm anh đến đưa anh đi học, hay những khi anh ốm đau đều một tay vợ chồng bà lo.

Ông bà chủ là người có ơn với vợ chồng bà nên vc bà đã theo hầu gia đình lãnh gia từ rất lâu, thêm nữa hai người họ không có con nên lại thương Lãnh Hàn Mặc như con ruột mà yêu thương thật lòng.

Đứa trẻ này khi nhỏ rất đáng yêu, hoạt bát lại rất thương em trai...còn đọc cả loại truyện tình cảm gì đấy vậy mà không hiểu sao càng lớn tính tình càng lãnh khốc.

Đi Trần thấy anh cứ ngồi ngây ngốc như vậy thì trong lòng chợt khó chịu lên tiếng nói " Cậu chủ à, tôi biết cậu rất đau lòng nhưng chuyện gì cũng có định mệnh của nó. Phu nhân là người lương thiện tôi nghĩ phu nhân sẽ không trách cậu chủ đâu hơn nữa nếu cậu chủ cứ như vậy thì ở trên trời kia phu nhân sẽ đau lòng lắm, nếu cậu chủ muốn chuộc lỗi lầm thì từ bây giờ hãy sống và chăm sóc mình thật tốt "

" ha ha, sống tốt để làm gì khi cô ấy đã vĩnh viễn rời xa, để làm gì chứ? Quá muộn rồi đi Trần, bây giờ cháu chẳng muốn gì cả nếu có thể cháu muốn đi theo cô ấy!"

" cậu đừng nói như vậy! Haiz " đi trần thở ra một tiếng rồi nói tiếp " chúng tôi cũng rất yêu quý phu nhân, nếu giờ này phu nhân còn sống sẽ rất thích ngày hôm nay "

" hôm nay? Hôm nay ngày gì?"

" à, không phải là dịp kỉ niệm gì cả, chỉ là phu nhân rất thích sao băng mà đêm nay lúc 12h có đợt sao băng rơi lớn nhất từ trước đến nay, mấy ngày trước phu nhân còn rất háo hức vậy mà bây giờ..."

Lưng Lãnh Hàn Mặc khẽ cứng lại, chợt suy nghĩ ra điều gì anh đứng dậy chạy vọt lên lầu lao vào phòng.

Anh xem đồng hồ, còn 5 giờ nữa sẽ đến 12 giờ, anh vội lục tung các ngăn kéo trong phòng, mở đến một ngăn nhỏ trong tủ quần áo anh tìm thấy một quyển album.

A mở ra xem có vài bức ảnh của anh, không phải ảnh chụp mà là ảnh cắt trên tạp chí, lật tới lật lui cũng tìm được một tấm ảnh của cô, anh nhìn nó vuốt ve khẽ mỉm cười rồi nói" tối nay anh cùng em ngắm sao băng "

"Cạch...cạch" trong quyển album rơi ra một cái máy nghe nhạc nhỏ, anh hơi tò mò bèn nhấn nút mở.

Trong máy truyền đến giọng hát trong trẻo của cô

"Tình yêu như chuyện cổ tích- anh đã lâu lắm không sang

Tình yêu như người bạn cũ -em đã lâu lắm không gặp.

Một ô cửa trắng - một cô gái dấu những giọt lệ giữa những vì sao.

Roi ngoài song- Trong một đêm lấp lánh anh trắng

Đằng sau từng lời hứa hững - là tháng năm sống qua rồi

Đằng sau nụ cười hạnh phúc - là tiếng khóc lúc không người

Một ngôi nhà vắng,một đêm trắng như nỗi buồn trong đêm mùa đông, như màu hoa đang chờ lúc xuân sang thức dậy

Rồi giấc ngủ đến cô gái mơ mình là ánh sao trong sương mờ,băng qua đại dương bay đến nơi thiên hà xa lắm...."

Giọng hát cô vẫn vang lên đều đều trong chiếc máy, anh đưa tay vuốt khuôn mặt không biết từ lúc nào đã ướt đẫm nước mắt.

Hít sâu một hơi anh đứng dậy, thay quần áo sạch sẽ,cạo râu chải tóc gọn gàng,cầm theo chiếc máy nghe nhạc và bức ảnh của cô rời đi.

Anh lái xe đến mộ cô, ban đêm ở nghĩa trang hoang vu và vắng lặng, không khí ẩm thấp lạnh lẽo, anh ôm bó hoa bước về phía mộ cô.

"Đáng lẽ sáng mai anh mới đến, nhưng đêm nay anh muốn đến ngọn đồi mà em hay ngắm sao để ngắm cùng em.Lưu ly, ở trên trời kia em có nghe lời anh nói thì bỏ qua cho anh một lần mà đến ngắm cùng anh em nhé. Anh mang hoa đến cho em nè, em thích không?"

Anh nói xong, đặt bó hoa xuống, nhìn một lúc rồi rời đi. Anh lái xe thẳng đến ngọn đồi mà cô kể trong nhật kí, lái khoảng một giờ thì đến nơi...

Nơi đây rất đẹp, không khí trong lành, anh nằm hẳn xuống bãi cỏ lấy bức ảnh của cô ra đặt lên ngực mình, lấy chiếc máy nghe nhạc ra bật lên vừa nghe vừa nằm chờ sao băng.

Ban đêm rất lạnh nhưng sao giờ đây anh thấy ấm áp đến lạ thường, một cảm giác hạnh phúc chưa từng có giống như lần đầu hẹn hò... Phải là lần đầu hẹn hò!

Không biết anh nằm bao lâu, nghe lại bài hát đấy bao nhiêu lần...bỗng bầu trời xoẹt lên một vệt sáng, rồi hai vệt sáng.cả bầu trời được nhuộm màu chói lóa bởi những vệt sao băng liên tục.

Thì ra là đẹp như vậy, anh vuốt nhẹ tấm ảnh trên ngực mình thăm thì

"Vợ à em thấy đẹp không, nó rực rỡ như nụ cười của em vậy. Cuối cùng anh cũng được ngắm sao cùng em, em muốn ước gì? Còn anh, ngay lúc này anh chỉ ước mình được đến bên em "

Nói rồi anh từ từ khép đôi mắt lại, nở nụ cười trong dòng lệ nơi khóe mắt...

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Đầu đau quá! Toàn thân đều đau!

Chuyện gì thế này? Đây là đâu?

Lãnh Hàn Mặc nhìn xung quanh phòng rồi sững người...quen thuộc quá, chẳng phải đây là...căn phòng lúc anh bảy tuổi sao?

Anh chống người ngồi dậy, chợt thấy khác. Ó...Tay anh...Chân anh sao lại vừa ngắn vừa nhỏ thế này. Vội vàng rời giường, nhìn mình trong gương anh không thể tin nổi, đây chẳng phải là anh...lúc bảy tuổi?

Trọng sinh? Chuyện vốn chỉ xảy ra trong những bộ tiểu thuyết hoặc phim nhưng nay lại xảy ra trên người anh? Thật không thể tin nổi.

"Hàn Mặc, con tỉnh rồi."

Ninh An Thiên mang theo một ly sữa nóng vào phòng. Hôm nay lúc đang đi học thì đột nhiên Lãnh Hàn Mặc ngất đi làm cô lo muốn chết.

“Mẹ...”

“Con thấy có chỗ không khỏe không?”

“Con khỏe lắm.”

“Uống đi con.” Ninh An Thiên đưa cho Lãnh Hàn Mặc ly sữa nóng.

“Tĩnh rồi đấy à?” Lãnh Tử Khôi nhìn con trai, thấy cậu ổn lại quay sang nói với vợ, “Em thay đồ, mình chuẩn bị đi thăm chị Hoa, chị ấy sắp sinh rồi.”

Lãnh Hàn Mặc đang uống sữa, nghe ba nói thì chợt giật mình, “Ba...Ba nói gì cơ? Di Hoa sắp sinh em bé rồi sao?”

“Ừ, nhưng con chưa khỏe, ở nhà nghỉ đi.”

“Không được, con muốn đi, con muốn được nhìn thấy em bé.”

Lãnh Hàn Mặc một mực đòi đi theo, vợ chồng Lãnh Tử Khôi nói không được cũng đành đồng ý.

Lãnh Hàn Mặc nhanh chóng thay quần áo, không kiềm được vui sướng trong lòng, anh sắp được gặp Lưu Ly rồi. Không biết bộ dạng lúc mới sinh của cô như thế nào? Có xinh không nhỉ?

....

Bệnh viện.

“A a a!” Người phụ nữ mặt trắng toát, trên mặt chảy đầy mồ hôi, tay run rẩy nắm ga giường.

"Cố lên! Phu nhân, đứa bé sắp ra rồi." Tay bác sĩ đầy máu, cố lời đứa bé ra.

Từ khi Cửu Phi Phi được đưa vào phòng, đã hơn hai tiếng vẫn chưa thấy ra.

Bên ngoài, Hoa Bách Mạt không ngừng đang đi đi lại lại, đứng ngồi không yên. Nghe thấy tiếng vợ kêu, hần hện không thể vào với vợ, thay cô chịu đau.

"Con trai, bình tĩnh đi con, phụ nữ ai mà chẳng trải qua chuyện này, chờ một lát là sẽ ổn thôi." Hoa lão phu nhân nhìn thấy con đi lại như thế bà cũng sốt ruột không yên.

Đúng lúc đó, cả nhà họ Lãnh cũng đến bệnh viện.

"Bác ơi, em dâu sao rồi ạ?" Ninh An Thiên hỏi.

"Con bé vẫn đang ở trong phòng sinh, chưa xong, bác cũng đang lo lắng đây"

Trong lúc sốt ruột, mọi người chẳng hề để ý đến cậu bé bảy tuổi, trên khuôn mặt không rõ là hoảng hốt, lo lắng hay vui mừng đang nhìn chăm chăm phía phòng sinh.

Cô rốt cục cũng sắp ra đời rồi ư? Cô gái mập mập dễ thương năm xưa sắp ra gặp anh rồi ư? Anh có thể cùng em lớn lên sao? Từ khi trùng sinh đến bây giờ, đây là điều làm anh vui nhất.

Đúng lúc này "Oe, oe, oe" tiếng khóc của trẻ con vang lên. Bác sĩ từ trong phòng sinh đi ra.

“Chúc mừng mọi người, là một tiểu công chúa.”

Sau khi Cửu Phi Phi và Hoa Lưu Ly được y tá chăm sóc và vệ sinh sạch sẽ xong thì được chuyển qua phòng bệnh VIP để nghỉ ngơi, vì thai kì của Cửu Phi Phi rất khỏe mạnh nên cô hồi sức rất nhanh.

Y tá bế Hoa Lưu Ly vào phòng, Hoa lão phu nhân bế cô công chúa của họ trong tay, trong lòng hạnh phúc không gì tả nổi.

"Tiểu Mặc, mau đến nhìn cháu dâu tương lai của bà đi này."

“đáng yêu quá!”

"...Vâng."

"Haha thằng bé này được cũng chấp nhận con dâu của bà rồi""Tốt Tốt"

Anh liền lại gần nhìn cô....Xấu quá! Cô xấu quá! Nhưng ánh mắt kia thì không lẫn vào đâu được, trong sáng, hồn nhiên, mà thuần khiết!!

Không sao có xấu mấy thì cũng thuộc về anh thôi, đừng lo cục bông của anh.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Từ ngày Hoa Lư Ly ra đời, không ngày nào mà biệt thự Hoa gia thiếu vắng bóng dáng Lãnh Hàn Mặc. Trừ những lúc phải đi học, thời gian còn lại, cậu luôn có mặt ở Hoa gia. Đến nỗi Hoa gia đã quen với sự có mặt của cậu bé, còn cặp vợ chồng Lãnh gia thì lại có cảm giác như có con gái đi lấy chồng... Nhưng ông bà cũng không nói gì nhiều, lúc trước mãi lo làm ăn nên thường sợ con mình cô đơn, bây giờ có cô dâu nhỏ như thế thì cũng yên tâm phần nào.

Chẳng mấy chốc, Lư Ly đã được sáu tháng tuổi, mập mạp đáng yêu, đôi mắt to tròn lúng liếng, khuôn mặt bầu bĩnh, hai cái má phúng phính hồng hồng, thấy là muốn nựng. Lãnh Hàn Mặc đưa mắt say sưa ngắm nhìn cô bé "Vợ nhỏ à! Sao nhìn em giống cái bánh há cảo anh hay ăn vậy! Anh muốn ăn em quá, muốn bỏ em vô túi mang về nhà!!!"

"Tiểu Mặc đang nói chuyện với em hả? "

Ninh An Thiên từ bên ngoài nước vào, mỉm cười lên tiếng hỏi.

"Dì Hoa ơi, cháu muốn mang tiểu há cảo về nhà nuôi. Trước sau gì em cũng là vợ cháu, thì bây giờ gả cho cháu luôn đi!"

"Tiểu há cảo? " Ninh phu nhân ngạc nhiên hỏi lại.

"Vâng, là do cháu càng nhìn càng thấy em giống bánh há cảo đấy ạ.... À dì ơi, nếu cháu không mang em về nhà được, vậy cháu sẽ chuyển nhà. Dì xin giúp ba mẹ cháu cho cháu sang đây ở luôn đi, cháu với anh Lâm Phong thay nhau chăm cho em. Nhà dì?"

Ninh phu nhân không nhịn được cười "Ha ha ha.... Chưa thấy ai nỡ cưới vợ như cháu đó! Cháu sang đây ở rồi, thế ba mẹ cháu thì thế nào?"

"Ba mẹ cứ đi suốt, cháu buồn lắm! Đi mà diiiii!!!" Lãnh Hàn Mặc tròn mắt nhìn người đối diện, ánh mắt van nài, ai nhìn cũng thấy tội.

"Được rồi, được rồi! Để dì bàn với mọi người đã." Ninh An Thiên bắt đầu đi lên tiếng.

"Dì nhớ đó nha.... À dì ơi, em bé thì thích cái gì dì nhỉ? "

"Há? Sao cháu lại hỏi vậy?"

"Để mua quà sinh nhật cho tiểu há cảo ạ! "

"Còn sáu tháng nữa mới tới sinh nhật em mà."

"Vâng ạ. Nhưng cháu sợ chỉ có sáu tháng thì chọn quà không kịp!!!"

Hoa phu nhân mỉm cười xoa đầu cậu "Chỉ cần là quà của cháu thì nhất định tiểu há cảo sẽ thích!"

"Haizzz.... Cháu chỉ sợ mua rồi em không thích.... Thôi cháu thay tả cho em đây, hình như em khó chịu hay sao ấy...."

"Có làm được không đấy để dì giúp? "

"Dạ được ạ. Cháu làm quen rồi, còn giỏi hơn cả cô bảo mẫu đấy!! " Cậu bé đắc chí lên tiếng.

Hoa phu nhân cảm thấy có một dòng nước ấm áp len lỏi trong lòng "Lư Ly nhà dì thật may mắn!"

"Không đâu, là cháu may mắn mới có một cô vợ xinh xắn như vậy! " Lãnh Hàn Mặc vừa nhìn Lư Ly vừa cười nói.

Ninh An Thiên cảm thấy có một dòng ấm áp len lỏi trong lòng. Lư Ly đã có một người anh trai yêu thương nó, tương lai lại có một người chồng chu đáo như vậy bà thật yên tâm.

"Được rồi, dì có việc phải ra ngoài, nhờ tiểu Mặc trông em nhé!"

"Vâng ạ!"

Hoa phu nhân rời đi, cậu nhóc chăm chú quan sát khuôn mặt hơi khó chịu của cô bé "Chắc là ị ra đấy rồi!"

Nói rồi Lãnh Mặc Hàn làm thành thạo các bước từ chuẩn bị sẵn tã sạch, nước sạch và khăn sạch, thuốc bôi chống hăm da. Xong đâu đấy, cậu nhẹ nhàng bế Lư Ly từ trong nôi ra đặt lên giường, cẩn thận nâng niu như chỉ sợ sơ sẩy một chút là cô sẽ vỡ vụn....

Cậu đưa tay túm hai chân chụm lại một chỗ rồi khẽ nhấc lên, đặt vào dưới mông cô một miếng lót, rồi xé hai bên mép tã, kéo nhẹ khỏi mông cô. Đúng là cô bé đã ị, cái mùi nồng nồng tỏa ra xộc vào mũi nhưng không hề làm cậu khó chịu, cậu chỉ cười cười.

"Anh biết ngay mà! Được rồi, đợi tý nữa sẽ thoải mái ngay thôi."

Cậu lấy khăn khô lau một lượt, rồi dùng khăn nhúng nước ấm đã vắt ráo, lau sạch, thay đến ba lần nước cậu mới an tâm. Sau đó lại lau lại một lần nữa bằng khăn khô, vừa làm vừa chọc cô bé cười "Hắc hắc...". Bôi xong kem chống hăm, cậu thay tã mới cho bé, bế Lư Ly đặt lại vào nôi rồi bắt đầu dọn tã bẩn.

Mặc dù có người làm nhưng cậu đều tranh làm hết. Mới lúc đầu còn chưa biết, cậu quan sát thật kỹ cách làm của cô bảo mẫu, rồi bắt chước làm theo, lâu dần thì cũng thành thạo.

Cầm trên tay cái tã bẩn, Lãnh Mặc Hàn đi vào phòng tắm để vứt thì "Àm", cậu vấp phải cạnh cửa, trượt ngã. Nhưng cái đáng nói là, cái tã bẩn như được điều khiển, bay lên không trung, rồi.... đáp thẳng xuống mặt cậu. Ôi!.....

Sau khi đã định thần lại, cậu trực tiếp dùng tay bóc miếng tã khỏi mặt mình, rồi đứng dậy phóng vào nhà vệ sinh rửa sạch.

"Em xác định là của anh rồi đấy! Đến thứ này mà anh cũng nếm thì sớm muộn anh cũng ăn sạch em" Ai đó đang nghĩ thầm trong bụng.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Năm năm sau

"Ha ha ha... ". Trên bãi cỏ xanh mướt, một cô bé tròn trĩnh đáng yêu, cặp mắt to đen láy, hàng mi cong vút, đôi má bầu bĩnh, cái môi đỏ chúm chím như quả ngọt mọng nước đang cười trên lưng Lãnh Mặc Hàn.

"Anh tiểu Mặc, Lư Ly vui quá! Hahahaha, sau này em sẽ xin bố mẹ đến đây chơi nhiều nhiều!"

"Được, chỉ cần tiểu há cáo của anh thích."

Cô bé biau môi, mặt phụng phịu "Sao anh tiểu Mặc cứ gọi Lư Ly là tiểu há cáo thế, tên Lư Ly đẹp vậy mà, không muốn... không muốn... không muốn!"

"Ôi! Lại dối anh đấy à! Lư Ly là mọi người gọi em, còn tiểu há cả thì chỉ mình anh mới được gọi thôi, biết chưa?" Hàn Mặc cưng nựng mà nói.

"Nhưng tên đấy trẻ trâu lắm. Mọi người cười em mất!"

Cậu đưa tay nựng hai bên má cô bé "Có anh ở đây không ai dám cười em đâu! Hahaha, thật muốn ăn em vào bụng, sao càng lớn càng đáng yêu thế này cơ chứ!"

"Ái da đau quá, em mách mẹ anh trêu em!"

"Ôi, anh nựng vợ nhỏ của anh mà!"

"Anh tiểu Mặc xấu, con nít mà đòi lấy vợ, Lư Ly không thèm chơi với anh nữa!"

Nói rồi cô bé xị mặt xuống, ngúng nguẩy bỏ đi, Lãnh Mặc Hàn nhìn bộ dạng đáng yêu đó thì cười đến tít cả mắt. Nào ngờ cô không để ý, bị trượt ngã xuống hồ nước.

"Ừm"

"A....Anh tiểu Mặc cứu em...."

Lãnh Mặc Hàn hoảng hốt, sợ hãi tột độ, chạy ngay đến hồ nước. Nhìn thấy cô bé đang vùng vẫy, Lãnh Mặc Hàn liền nhảy xuống, bơi nhanh về phía cô,

ôm lấy cô rồi quay lại bờ. Lên tới bờ, cậu vô thức thở phào nhẹ nhõm "May quá... ". Lãnh Hàn Mặc ôm chặt lấy cô bé đang run cầm cập vào lòng, đỡ dành "Anh xin lỗi! Là anh không tốt! Sau này anh sẽ không trêu em nữa, anh sẽ không gọi em là tiểu há cáo nữa.... Anh sẽ bảo vệ em, bảo vệ em suốt đời!"

Nói rồi cậu liền bế cô lên "Đi! Đi về thay quần áo, không là bị cảm đấy!"

Nói xong câu đó, cậu ôm cô đi từng bước về nhà, nhưng không nói thêm cái gì nữa. Cậu biết cô lần này không sao, nhưng nhờ như cậu đến muộn một chút, lỡ như nước hồ sâu chút,..... Nghĩ đến đó, cậu lại sợ, sợ vô cùng, sợ cái điều khủng khiếp ấy sẽ lại xảy ra.....

Thấy không khí trầm tĩnh khác thường, Hoa Lư Ly cứ ngỡ là ai đó đang giận mình, liền đưa bàn tay ra, nhẹ vỗ vỗ mặt Lãnh Hàn Mặc.

"Anh tiểu Mặc, tiểu há cáo không sao đâu. Từ nay tiểu há cáo không dám chạy một mình nữa, anh tiểu Mặc đừng giận. Anh cứ gọi em là tiểu há cáo cũng được, anh đừng im lặng vậy nữa..."

"Đồ ngốc, anh giận khi nào, là anh lo cho em!" Lư Ly ngược khuôn mặt nhỏ nhắn, chớp mắt nhìn cậu, cười "hì hì". Rồi như nhớ ra điều gì đó " Anh tiểu Mặc, anh đừng lại đi, bây giờ không về được, bố mẹ em rầy em chết!!!"

" Không sao! Cứ để anh nói với dì Hoa!"

Lãnh Hàn Mặc càng siết chặt đôi tay ôm cô hơn. Mà cô bé con thì lại chẳng quan tâm đến cái ôm đó, mãi nghĩ lại lúc mà anh nhảy xuống cứu cô, sao mà giống lúc hoàng tử cứu công chúa vậy nhỉ. Nghĩ đến đây cô bỗng cười khúc khích.

" Em cười gì đấy?"

"Không có gì! Ahìhì,....."

" Nhìn mặt em đỏ lên này, nói đi anh nghe xem nào!"

" Không có gì thật mà "

" Nói xạo!"

"Em không có mà.. !"

.....

Hai con người cứ vô tư nói đùa trò chuyện.....

Chẳng mấy chốc đã về đến nhà...

Và Lãnh Hàn Mặc cũng không biết từ lúc đó trong tâm trí của cô bé cậu đã là một vị hoàng tử

Thế giới họ đã gắn liền với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Thời gian cứ như vậy thấm thoát trôi qua trong bình yên. Lư ly thì đã quen với sự có mặt của Lãnh Hàn Mặc trong cuộc sống của mình và ngược lại Lãnh Hàn Mặc cũng như vậy.

Năm Lư Ly 12 tuổi, vì công việc làm ăn nên cha mẹ Lư Ly phải chuyển ra nước ngoài làm việc, dưới sự đồng ý của người lớn hai nhà Lãnh gia và Hoa gia Lư Ly chuyển đến ở tại biệt thự riêng của Lãnh Hàn Mặc.

(ặc ặc... Có người mở cờ trong bụng)

Tình cảm của một cậu thiếu niên 19 tuổi cứ lớn lên từng ngày khi mà Lư Ly càng lớn càng đáng yêu và hiểu chuyện. Tuy là thiên kim nhà hào môn quyền thế nhưng cô không kênh kiệu phách lối, ngược lại cô rất đáng yêu và thân thiện với mọi người.

Một sáng mùa thu, thời tiết đang vào lúc chuyển mùa nên hơi se lạnh, cô bé mặc chiếc váy hồng pastel ngồi đung đưa trên chiếc xích đu trong vườn, chợt

trên vai hơi nặng lại kéo theo đó là một làn hơi ấm quen thuộc.

"em mặc thêm áo vào, trời đang vào lúc chuyển mùa nên dễ bị cảm."

"Đang nhớ ba mẹ sao?"

"Anh tiểu Mặc, em không có mỏng manh như vậy a, em chỉ đang hít thở không khí trong lành buổi sáng "

"Ngoan, nghe lời."

"Anh ngồi cùng em nhé!"

Nói rồi Lãnh Hàn Mặc ngồi xuống cạnh cô, khẽ nắm lấy tay cô hà hơi ấm.

Mặt lưu ly thoáng chốc đỏ bừng, không hiểu sao tim đập nhanh như vậy.

"Đây cô bé, sao lại đỏ mặt?"

"em không có!" Lưu ly nói xong chạy nhanh vào nhà, không thấy được ai kia sau lưng khẽ mỉm cười rồi đưa tay đặt lên ngực mình.

Hai đứa trẻ một lớn một nhỏ cứ quấn quýt bên nhau như vậy. Sáng cùng nhau đi học, chiều lại cùng nhau về. Thời gian này Lãnh Hàn Mặc bắt đầu dạy cho Lưu Ly về âm nhạc. Những lúc cô luyện thanh cậu sẽ ở bên đệm đàn, những lúc cậu sáng tác thì Lưu Ly lại nghịch ngợm quấy phá cậu.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Năm Lưu ly 14 tuổi.

"Á á á...,"

Lãnh Hàn Mặc mới vừa tỉnh ngủ thì nghe tiếng hét thất thanh từ phòng Lưu Ly, anh chẳng kịp suy nghĩ liền chạy vọt sang, tông cửa xông vào.

"Lưu Ly có chuyện gì, em làm sao vậy?"

Vừa hỏi Lãnh Hàn Mặc đảo mắt xem thử có gì bất thường không, tìm mãi không thấy gì chỉ thấy Lưu ly ngồi trên giường khóc thút thít, Lãnh Hàn Mặc lo lắng đi lại giường kéo cô ôm vào lòng hỏi

"làm sao vậy? Có chuyện gì gọi anh sao em lại hét lên hốt hoảng như vậy, anh lo lắm, nói anh nghe xem có chuyện gì, hửm?"

"Hu hu! Em không biết, tối qua em vẫn khỏe nhưng sáng dậy... Hu hu hu em không xong rồi, em còn chưa được làm vợ anh a huhuhu."

"Nói anh nghe có chuyện gì? Đừng nói như vậy, em từ khi sinh ra đã là vợ anh rồi."

"Em bị mất máu nhiều lắm, ụt hết cả người, cả chân nệm nữa, em sắp chết rồi huhuhu "

Lãnh Hàn Mặc cứng người, buông cô ra, lật tung tấm chăn cô đang quấn trên người ra, nhìn thấy đầy máu trên giường mới chợt hiểu ra điều gì đó, nhìn cô nở nụ cười đầy cung chiêu" em lớn thật rồi đấy bé con."

"Anh tiểu Mặc không thương em, em như vậy mà còn cười a " Lưu ly vừa nói vừa bấu môi ngoảnh mặt đi.

"Anh thương Lưu Ly, cả đời này anh chỉ thương Lưu Ly của anh... Em không sao cả, chỉ là bước sang một bước ngoặt quan trọng của con gái thôi. Đợi một chút để anh gọi di Trần giúp em "

Nói rồi anh xoa nhẹ đầu cô, ra khỏi phòng gọi di Trần, những việc này anh muốn giúp cũng không được vì anh không có kinh nghiệm gì cả, chỉ biết tự mình xuống bếp hỏi người giúp việc cách nấu một bát canh đường đỏ cho cô, anh nghe nói con gái vào ngày đấy sẽ rất khó chịu ở bụng nên uống canh đường đỏ sẽ có tác dụng rất tốt.

Lãnh Hàn Mặc luôn sẵn sóc Lưu Ly từ những điều nhỏ nhất, mỗi tối anh luôn sang phòng đắp chăn lại cho cô, tranh thủ hôn lên cô một cái, anh đã là một chàng trai trưởng thành cũng có những mong muốn gì đó vượt qua cả một cái nắm tay, một cái ôm hay một nụ hôn ở má. Nhìn lưu ly càng lớn càng xinh đẹp động lòng người anh càng phải tìm cách kìm chế chính bản thân mình.

Tối nay anh lại sang, chắc tại con đau bụng hành hạ nên cô ngủ rất say, anh kéo chăn đắp lại cho cô, bàn tay vén nhẹ sợi tóc vướng trên trán, rồi vuốt nhẹ má cô, đôi má hồng hồng làm anh muốn véo muốn nựng, đôi môi đỏ chúm chím ngủ say đang mơ thấy gì mà mỉm nhẹ, anh không cầm lòng được cuối người áp môi mình xuống nhẹ nhàng liếm mát. Lưu ly đang say ngủ, cảm thấy môi mình ẩm áp, một luồng hơi ấm khẽ truyền tới, cô mơ hồ hé môi ngậm lấy.

Được Lưu Ly đáp lại, Lãnh Hàn Mặc càng ngày càng tấn công đưa cái lưỡi vào nhẹ khuấy khoang miệng cô, cuốn lấy cái lưỡi thơm tho mà hút hết mật ngọt. Triền miên triền miên, nơi nào đó trong cơ thể Lãnh Hàn Mặc bắt đầu có phản ứng, bất giác phát hiện cô sắp tỉnh, anh lưu luyến dừng nụ hôn lại, nhưng vẫn thấy chưa đủ anh lại dờ môi lên trắng cô ấn xuống một nụ hôn rồi khẽ bên tai cô thầm thì "ngủ ngon nhé, tình yêu của anh."

Anh nói xong liền đi về phòng để giải quyết nỗi khổ của bản thân mình.

Bốn mùa xuân hạ thu đông cứ luân phiên đi rồi lại đến, chẳng mất chốc Lưu Ly đã 16 tuổi, Lãnh Hàn Mặc cũng đã học xong nhưng anh lại có học bổng đi Pháp tu nghiệp hai năm.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Sân bay để đi

Lãnh Hàn Mặc đưa mắt nhìn đồng hồ, đi tới đi lui sốt ruột không thôi. Mọi người đều đã đến chỉ thiếu mỗi Lưu Ly, không lẽ cô nhóc giận anh thật sao?

.....

Tối qua anh dỗ mãi cô mới chịu mở cửa để nói chuyện. Từ ngày biết tin anh đi du học, Lưu Ly trở nên im lặng, không thêm nói chuyện với anh, đến bữa chỉ ăn chút ít rồi trốn trên phòng không ra khỏi cửa nữa bước.

Mặc cho anh có giải thích thế nào.

Cô nào biết anh đi lần này để có thể củng cố bản thân mình trưởng thành, mới có thể dành cho cô những điều tốt nhất trong sự nghiệp của cô sau này..nhưng anh không nói với cô điều đó, anh chỉ hứa là sẽ trở về đúng hẹn.

Cô bé này, ngốc thật lại giận anh mất rồi. Ước gì trước khi đi được ôm em vào lòng thì tốt biết bao.

"Lưu ly, nếu em không đến hãy chăm ngoan ở lại. Đợi anh.."

Giờ phút này, trong căn phòng xinh xắn, Lưu ly ngồi bó gối khóc nức lên từng tiếng, mái tóc dài buông xoã lộn xộn.

Tối qua đã hứa sẽ ra sân bay nhưng sáng nay khi vừa tỉnh giấc bất chợt bao nhiêu kỉ niệm của anh và cô cứ theo nhau ùa về, nước mắt cứ như vậy mà rơi theo..

Biết anh đi là sẽ trở về cơ mà, biết là muốn gặp anh thì có thể gọi video nhưng mà cô thật sự không nỡ, có anh bên cạnh mỗi ngày đã là thói quen giờ muốn cô phải tạm thời bỏ qua một thói quen thì cô thật sự không nỡ.

"hu hu hu Con nhỏ ngốc này....!!!!"

Bao nhiêu nước mắt rơi là bao nhiêu lời dặn dò của anh vang lên

- Lưu Ly của anh không được thức khuya đâu

- Lưu Ly của anh không được bỏ bữa, không ăn nhiều gà rán

- Lưu Ly của anh khi buồn hãy gọi video cho anh chứ không được viết nhật kí tâm sự một mình sẽ rất mệt mỏi

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Từng lời nói cứ vang vọng bên tai, cô chợt nhói đau nơi ngực trái, cảm giác sắp phải mất đi một cái gì đó quan trọng, cô đứng bật dậy chạy vọt ra khỏi phòng quyết thật thà với bản thân mình...

Ngồi trong xe mà lòng cô nóng như lửa đốt, cứ nhìn ra ngoài cửa sổ xe giục.

"Bác Trần nhanh nữa được không, sẽ không kịp mất"

Từng bước từng bước chân hối hả, mồ hôi rơi ướt đầm lưng áo cô, ráng hết sức mình để chạy vào trong sân bay, đã hứa với anh là đến thì không thể để anh thất vọng được.

Một thân ảnh cao ráo của người đàn ông hiện ra trước tầm mắt, anh đứng đó nhìn cô, khoé miệng giương lên, đôi tay giang rộng đang chờ đón cô.

Hoa lưu ly chạy ào đến bổ nhào vào ngực anh, vừa thở vừa nói

"em xin lỗi vì đã để anh chờ.. Anh..anh tiểu Mặc đi đường bình an" nói rồi như chợt nhớ ra điều gì nói tiếp

"Anh tiểu Mặc phải nhớ em đây, phải nhớ vợ nhỏ đáng yêu này và không được nhìn hay để ý đến vợ nhỏ nào khác"

Lãnh Hàn Mặc vừa nghe cô nói vừa nhẹ nhàng vuốt những sợi tóc do vội của cô về vị trí cũ.

Nghe cô nói mọi người cười ồm lên, ba Lãnh Hàn Mặc lên tiếng "Lưu Ly của bác yên tâm, Lãnh gia chỉ nhận con làm con dâu, đợi đến khi Hàn Mặc học xong về nước thì hai đứa lập tức làm đám cưới cũng được Nga~~"

Lưu Ly nghe như vậy thoáng chốc mặt đỏ bừng, ngại ngùng cúi đầu, bộ dạng đáng yêu vô cùng.

Mọi người sau khi nói với Hàn Mặc vài câu đều rời đi để lại không gian riêng cho hai người.

"Anh còn nghĩ là có người giận anh cơ đấy, làm anh thiếu chút nữa là chạy về nhà"

"em không có giận mà"

"Phải nhớ ngoan, đợi anh. Anh nhất định sẽ về. Cô bé của anh"

Hai người trò chuyện một lúc thì đã đến giờ Lãnh Hàn Mặc lên máy bay, anh lưu luyến ôm cô không muốn buông ra, khẽ thúc thắm

"Bé ngoan"

"Mặc ca, em sẽ chờ"

Tức nuốt buông nhau ra, Lãnh Hàn Mặc quay lưng cất bước, Lưu Ly cứ như vậy nhưng mãi, bỗng cô chợt gọi to

"Hàn Mặc!"

Đây là lần đầu cô gọi anh như vậy, Lưu ly chạy đến, nhón chân ôm lấy cổ Lãnh Hàn Mặc đặt lên môi anh một nụ hôn, nụ hôn còn non nớt thơm mùi sữa, nhẹ nhàng êm êm giữa hai làn môi.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, Lãnh Hàn Mặc còn đang ngỡ ngàng vì sự chủ động của cô, đến khi định thần lại thì thấy cô chống nạnh nhìn anh nói "em đã đóng dấu rồi đấy, anh là của em"

Lãnh Hàn Mặc nhìn cô, nở nụ cười đầy cung chiều, thấy cô lại nghịch ngợm như mọi ngày anh cảm thấy yên tâm được phần nào

"Anh đi nhé, qua đến nơi anh sẽ gọi về ngay cho em, anh cũng đóng dấu"

Vừa nói xong một nụ hôn rơi xuống đôi môi anh đào của cô, đôi mắt khẽ nhắm. Lần này nụ hôn có vẻ mãnh liệt, độc chiếm. Chiếc lưới luồn vào trong miệng Lưu Ly, đúng với tính cách của Anh. Anh rất vừa lòng

Từ đây họ... Sẽ không bao giờ là chia ly.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

" Uhm. Tiểu Mặc ơi...anh tiểu Mặc ơiii "

Lưu Ly tỉnh giấc, còn vui mình trong chăn, thành thói quen gọi tên Lãnh Hàn Mặc.

"Uh quên quên quên... Anh ý đi hôm qua rồi "

Lưu Ly tự mình lẩm bẩm " Một năm là 365 ngày, hai năm là 365 ngày nhân hai.... Haiz sao lâu quá vậy?"

Bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại vang lên, cô không thèm nhìn tên người gọi mà ngay lập tức lười biếng nhấc máy:

- A lô Ai đấy ạ?!

- " Bảo bối vẫn còn mơ ngủ à? Nói là sẽ nhớ anh mà sao ngủ ngon quá vậy?"

- Giọng nói quen thuộc ấm áp, chỉ mới nghe câu đầu tiên cô bé đã nhận ra,Lưu Ly ngay lập tức tỉnh giấc hẳn

- Không có Không có, em nhớ anh mà nhớ lắm, nhớ quá không ngủ được nên thức muộn lắm mới ngủ được chút ít đã dậy rồi nè.

- Thôi chết cô bé của tôi tương tự tôi rồi (mơ anh đừng mặt dày đc ko=)))

- Anh tiểu Mặc gat em, ai thèm nhớ anh chứ! Anh đến nơi rồi sao? Đã về đến nơi ở chưa? Đã ăn gì chưa? Anh có mệt không? Có...có....

- Có yêu em không à? Lãnh Hàn Mặc bên kia điện thoại mặt tỉnh bơ cười khe khẽ...

Cô bé mặt ngai ngừng, ập a ập ứng

- Không phảiiii ạ anh đừng ảo tưởng quá, chỉ là... Thôi anh về đến nơi ở thì gọi video cho em, em muốn xem nơi anh ở như thế nào,em cúp máy đây

-Lưu ly! Anh nhớ em

Hoa Lưu Ly cúp máy, ôm khư khư cái điện thoại trong ngực, trống ngực đập liên hồi

" Anh ấy nói anh ấy nhớ mình...ôii! Tim ơi mày đừng đập nữa " tự nói tự cười khúc khích một mình, cứ như vậy hết nửa buổi sáng mà lưu ly vẫn chưa rời khỏi giường, mãi đến khi dì Trần lên gác mới chịu xuống ăn sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

"Khoảng cách sẽ chẳng là gì khi trong lòng mỗi người đều tồn tại hình ảnh của đối phương, có chăng là nỗi nhớ cứ ngày càng đông đầy mà không có một ai có thể sẽ chia bớt "

Lãnh Hàn Mặc mới đây mà đã đi được một tháng, mọi việc đã đi vào quỹ đạo của nó, mỗi ngày sau khi xong việc học cả hai sẽ dành thời gian gọi cho nhau, không biết việc đầu ra mà thời gian không bao giờ là đủ để cả hai trò chuyện, khi thì là chuyện học hành, khi thì là chuyện ăn uống hay đơn giản là những giận hờn vu vơ của cái tuổi mới lớn Lưu Ly cũng kể với anh không sót với điều gì...

- Bé cưng mau đi ngủ, mai sẽ cho em điều bất ngờ

- Không buồn ngủ, có gì bất ngờ vậy? Nói cho em đi!

- Mai thức dậy sẽ biết... Ngoan ngủ đi, vài hôm nữa việc học của anh hơi bận nên chắc sẽ không nói chuyện với em thường xuyên được, nếu buồn thì gọi Ngọc Đan Tâm sang chơi cùng chứ đừng ở một mình, nhớ không?

- Dạ... Phải đi ngủ thật hả? Anh cúp máy trước đi
- Anh muốn nhìn em ngủ
- Anh thật phiền a! Muốn cắn anh! Đáng ghét! Ngủ nè.... Khò khò khò

.....

Hôm sau,

Lưu Ly bị đánh thức bởi tiếng ồn của máy móc. Cô ngồi dậy, sau khi vệ sinh cá nhân xong vội chạy xuống dưới nhà.

- Di Trần, có việc gì mà cháu nghe ồn ào quá vậy?

Di Trần nhìn cô với ánh mắt hiền hậu, mỉm cười

- Không có gì, hôm qua cậu chủ gọi về, lệnh cho mọi người cải tạo vườn hoa, từ bây giờ chỉ trồng hoa lưu ly mà tiểu thư thích, đặt biệt chỉ trồng ly hồng loại to chứ không được xen vào màu nào khác "

Lưu ly nghe di Trần nói xong, khoé mắt bỗng ướt..

Quan tâm đến cô như vậy đây, một trái tim của cô gái mới hơn 16 tuổi làm sao chịu nổi đây, không thể ở bên thì nhờ hoa ở bên cô, càng ngày cô càng nhận rõ lòng mình đã có một tình cảm rất khác được nhen nhóm, càng ngày càng bùng cháy.

- Đan Tâm à Đan Tâm, có phải là yêu không vậy? Tớ càng ngày càng nhớ, càng ngày càng muốn ở gần anh ấy
 - Yêu rồi đấy tiểu thư ạ! Thế cậu có muốn được anh ấy ôm được anh ấy hôn không?
 - Ôi cậu thật xấu nha, mới hơn 16 tuổi thôi đấy, có tin tớ mách với anh Lâm Phong không?
 - Đừng lấy anh Lâm Phong làm lá chắn nha, mau khai thật đi nào, có muốn không?
 - Lúc đầu tớ không nghĩ là sẽ nhớ anh ấy nhiều đến như vậy, tớ chỉ nghĩ anh ấy đối với tớ chỉ là một thói quen nhưng khi anh ấy rời đi tớ thấy hụt hẫng lắm
- Mỗi ngày chỉ được nhìn anh ấy qua cái mạng hình bé bé tớ thấy không đủ, lúc ăn lúc ngủ hay lúc đi học tớ vẫn chỉ nghĩ tới anh ấy... Tới mức tớ không dám soi gương vì khi nhìn vào tớ lại thấy anh ấy đang đứng bên mà buộc tóc cho tớ như mọi khi.
- Tớ yêu rồi phải không Tâm Đan? Cậu nói đúng, tớ rất muốn được anh ấy ôm vào lòng và hôn tớ, nhưng là của một người đàn ông đối với một người con gái, tớ chỉ sợ anh ấy coi tớ là em gái, tớ chỉ sợ anh ấy nghe lời gia đình mà kết hôn, tớ chỉ sợ anh ấy ở bên kia nhìn trúng một cô gái khác, lúc ấy chắc tớ đau lắm Đan Tâm à
- Ôi! Bạn nhỏ của tôi... Yêu rồi đấy. Sao không nói cho anh ấy biết?
 - Tớ sợ anh ấy thấy tớ còn nhỏ tuổi nên sẽ không tin, chờ tớ lớn chút nữa đi. Tớ muốn yêu anh ấy với tư cách một cô gái đã trưởng thành, tớ không muốn anh ấy phải lo lắng cho tớ nhiều.
 - Ngốc ơi! Đây người ta gọi là sủng ái..haiz za vậy là rõ rồi nha, đây sẽ là bằng chứng " vừa nói Đan Tâm vừa đưa chiếc máy ghi âm nhỏ ra trước mặt Lưu Ly
 - Cậu...Gấu Bông Xù.... cậu dám đưa cho anh ấy thử xem
 - Nếu cậu dám nói xấu tớ với anh Lâm Phong thì tớ sẽ đưa cái này cho anh Tiểu Mặc của cậu...ok?

Lưu ly phụng phịu biểu môi bỏ nhào vào Đan Tâm mà cù lét, tiếng cười rộn của hai cô gái đáng yêu vang khắp ngôi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

"Có phải tình yêu là chờ đợi, có phải tình yêu là cho đi rồi sẽ nhận lại?"

Còn mấy ngày nữa là sang năm mới, Lãnh Hàn Mặc đã đi được hơn nửa năm.

Sáng mùa đông lạnh lẽo, Luru Ly cuộn mình trong chăn, trò chuyện cùng Lãnh Hàn Mặc

- Anh Hàn Mặc, anh không về thật sao? Mùa đông năm nay lạnh lắm, tuyết rơi dày mà không có ai cùng chơi tuyết với em như mọi năm cả

- Vì anh học dồn chương trình nên không thể về được, anh cũng muốn về lắm, anh rất nhớ em. Mùa đông bên anh cũng rất lạnh nhưng anh thấy ấm lòng vì có người luôn nhớ đến anh.

- Ai thèm nhớ anh chứ!

- Anh có nói là em nhớ anh sao? Ha ha ha

- Hả? Vậy là ai? Anh...anh có người để ý sao?

- Ủ! Cô ấy rất đáng yêu, mắt to đen láy, mỗi khi cô ấy cười thì như tỏa nắng vậy, tóc cô ấy cũng đẹp nữa... Nhưng giờ cô ấy chắc đang bận rồi.

Một tia bất an xẹt qua đáy lòng Luru Ly, cô tính hỏi anh người đó là ai thì đã nghe Lãnh Hàn Mặc nói tiếp

- Sao em lại im lặng! Nói chuyện với anh đi bé con

- Em không phải bé con, em đã cao thêm 5 cm, ai nhìn cũng nói em lớn rồi, ai cũng nói em là thiếu nữ xinh đẹp..

Em cũng có nhiều nam sinh trong trường theo đuổi và viết thư tỏ tình nhá, nhưng em đã xác định là vợ anh nên em không quan tâm, vậy mà anh bên đó có người để ý còn quan sát người ta kĩ như vậy, người ta bận nên anh mới tìm em nói chuyện đúng không?

- Em ghen?

- Ai thèm ghen... Anh là đồ đáng ghét, không nói chuyện với anh nữa!

Tút... Tút....tút, Luru Ly giận dỗi tắt máy, nhìn chiếc điện biểu môi " nói người ta đợi mà vậy đó! Mà mình đang ghen thật sao? Đúng rồi, yêu thì phải ghen chứ "

Nói rồi cô lại lấy điện thoại bấm một dãy số

- ALO Đan Tâm, cậu chuẩn bị đi lát nữa tớ sang, chúng ta đi mua sắm.

- Ai đây, tiểu thư ngoan hiền không bao giờ muốn lượn lờ mấy trung tâm thương mại mà giờ rù rờ đi mua sắm, mặt trời vừa lên cậu đừng để nó trốn mất thì...

- Sao hôm nay ai cũng chọc tớ hết vậy?

-

À à à thì ra là có người chọc giận tiểu thư, ok lát nữa gặp nha.

Sau khi gác máy, Luru Ly sửa soạn bản thân một chút, rồi gọi bác Trần lái xe đưa đến nhà Ngọc Đan Tâm

Mà bên kia nước Pháp, Lãnh Hàn Mặc vẫn ngồi cười ngây ngô nhìn chiếc điện thoại. Từ khi Luru Ly giận dỗi cúp ngang cuộc gọi anh vẫn ngồi như vậy, cười đến sung sướng.

Cô biết ghen, rõ ràng là cô ghen mà, vậy là cô có tình cảm với anh nhiều như vậy. Anh luôn sợ rằng cô chỉ xem anh là thói quen dựa dẫm, đôi khi muốn thổ lộ với cô tình cảm của mình nhưng lại sợ cô còn trẻ con không hiểu thế nào là yêu.

Từ cái hôm cô chủ động hôn anh ở sân bay, anh đã nhen nhóm cho mình một tia hi vọng, hôm nay cô lại biểu hiện như vậy anh lại càng thêm chắc chắn vào tình cảm này.

Bình thường là thỏ con đáng yêu mà hành động lúc này cứ như mèo hoang nhỏ vậy, nghĩ đến đây nụ cười trên môi Lãnh Hàn Mặc càng thêm đậm.

Sau một buổi tung tăng mua sắm hai cô gái tay xách túi lớn túi nhỏ vui vẻ ra về.

Vừa bước vào đến cửa nhà, một luồng khí lạnh bất chợt ập đến, cả hai khẽ rùng mình cùng hướng mắt về phía sofa trong phòng khách, nhìn thấy sắc

mặt âm lãnh của người đang ngồi trên sofa thì hai cô gái là hai vẻ mặt khác nhau..

Lưu Ly cười tươi hơn hờ còn Đan Tâm thì mở to đôi mắt đẹp, miệng há đến không ngậm lại được.

- Anh hai! Anh hai về khi nào sao không nói em gái này ra đón a!

Vừa nói cô vừa lắc lắc tay Đan Tâm

- Đan Tâm, cậu sao vậy? Này này, mới vừa rồi còn luôn miệng hỏi anh hai mình có về không sao giờ thấy anh hai lại không nói gì?

Ngọc Đan Tâm liền làm một bộ dạng e thẹn như mì

- A dạ.. À cái đó... Dạ dạ em chào anh Lâm Phong, anh mới về ah?

Hoa Lâm Phong ho nhẹ hai tiếng, anh đối với cô bé này cũng có chút gọi là oan gia ngõ hẹp, nhìn xem cô càng lớn càng xinh đẹp anh càng nhìn càng yêu thích.. (aiz Za này nghĩ đi đâu vậy _ Hoa Lâm Phong nghĩ thầm trong bụng)

- Uh Anh mới về, hai đứa lại đây ngồi

-Dạ. Cả hai đồng thanh trả lời, quay sang đưa đồng hồ vừa mua cho người làm rồi lại ngồi xuống.

Hoa Lâm Phong trở lại về mặt băng lãnh như lúc đầu nhìn Lưu Ly nói

- Sắp sang năm mới rồi, sao không về nhà mà ở đây.. Con gái phải có ý tứ chứ

- Từ năm 12 tuổi em đã ở đây, tết cũng có phải về đâu, hơn nữa vào lễ mừng năm mới em cũng sẽ về thăm ba mẹ mà. Em ở đây còn chăm sóc cho vườn hoa của em nữa!

- Không được, Anh hai bảo em về, cái tên Lãnh Hàn Mặc này có gì tốt mà em lại bám sát một bên như vậy. Nó là đàn ông,tướng mạo hay xuất thân đều phi phàm, ra ngoài chắc chắn sẽ nhiều ong bướm rủ rê mời gọi, em có chắc về nó được không?

- Anh hai! Anh không được nói anh tiểu Mặc như vậy! Anh ấy rất tốt với em, anh ấy đã nói khi anh ấy học xong, khi đó là em đủ 18 tuổi, anh ấy sẽ về nước và cưới em.

- Đến lúc đó rồi nói, còn bây giờ theo anh về nhà

- Em không về!!

Lưu Ly nói xong bật khóc bỏ chạy lên phòng, sập mạnh cửa lại

Hoa Lâm Phong chỉ biết thở dài một tiếng. Lưu Ly là đứa em gái duy nhất của anh, anh nhất mực yêu thương và chiều chuộng, nhưng từ khi anh trưởng thành lại phải bận bịu từ trong nước ra đến ngoài nước để phụ giúp việc kinh doanh của bố mẹ, anh không đủ thời gian để quan tâm chăm sóc cô, cũng may là có Lãnh Hàn Mặc nhưng Lãnh Hàn Mặc càng lớn tướng mạo càng phi phàm xuất chúng, gia thế lại vững vàng, thấy thế anh lại lo là Lãnh Hàn Mặc sẽ không cưỡng lại được những cám dỗ đào hoa ở bên ngoài, nếu vậy thì cô em gái ngây thơ thánh thiện này của anh sẽ nguy mất.

Vừa suy nghĩ vừa quay sang, nhìn thấy Ngọc Đan Tâm từ nãy đến giờ vẫn cúi đầu không nói gì, anh khẽ cười nói

- Cái bộ dạng chanh chua, giương nanh múa vuốt đâu rồi ta? Anh có nhìn nhầm người không?

- Anh! Em chanh chua hồi nào? Người ta rất hiền lành nha!

Ngọc Đan Tâm vừa ngẩng mặt lên trả lời anh thì lại bất gặp ánh mắt Lâm Phong đang nhìn mình, mặt cô đỏ bừng lại vội cúi xuống, chính Hoa Lâm Phong cũng không biết rằng giờ phút này anh mắt anh nhìn Ngọc Đan Tâm có biết bao nhiêu là cưng chiều.

- Em bị sốt hả? Sao mặt lại đỏ như vậy? Để anh xem nào.

Ngọc Đan Tâm chưa kịp phản ứng lại thì Hoa Lâm Phong đã ngồi xuống trước mặt, đặt tay lên trán cô, mặt cô đã đỏ càng thêm nóng, tròng ngực đập liên tục, cô nín thở nếu thở nữa chắc vỡ tim mất.

- Không sốt mà, sao mặt lại đỏ vậy? Không khỏe ở đâu anh đưa đi khám? Đan Tâm! Đan Tâm.

Hoa Lâm Phong gọi mãi không thấy cô trả lời,cô ngồi nhìn sững vào mặt anh, môi mấp máy muốn nói gì đó nhưng mãi vẫn không thốt ra được lời nào, Hoa Lâm Phong phì cười

- Thôi nào cô bé, muốn nói gì

Ngọc Đan Tâm thật sự đã hồn bay lên chín tầng mây (trời ơi còn cười, chưa đủ đẹp trai hả? Mình làm sao vậy, mặt mặt quá)

Cứ như vậy hơn nửa ngày, Đan Tâm mới lên tiếng

- Em không sao, em khỏe lắm. Không sao không sao

- Vậy sao mặt đỏ bừng vậy? Hoa Lâm Phong cố ý trêu cô

-À à chắc tại em.em. Em đói bụng

Ngọc Đan Tâm nói xong liền muốn đánh vào miệng mình, có ai đói bụng mà đỏ mặt chứ,ôi mắt hình tượng quá.

- Ra là vậy, vừa hay anh cũng đói, xuống máy bay đã vội đến đây.. Em dẫn anh đến chỗ nào có đồ ăn ngon đi, ăn xong anh đưa em về luôn, Lulu Ly chắc giận anh rồi, để anh nói chuyện với nó sau

(Hoa đại thiếu gia quả là biết giăng bẫy)

- Dạ, vậy cũng được.. Nhưng em không muốn ăn ở nhà hàng, ăn quán vỉa hè được không? Đảm bảo ngon

- Nghe theo em

Nói rồi Hoa Lâm Phong một tay giúp cô xách đồ, tay kia kéo tay cô đi ra cửa.

Lời tác giả:

Một cảnh tượng rất đẹp nha, chàng trai đi trước mỉm cười sung sướng, cô gái đi sau mặt đỏ e thẹn nhưng trong lòng cũng vui mừng không kém!

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Ting ting ting... Tiếng báo tin nhắn của điện thoại vang lên, anh liền vươn tay lấy điện thoại, xem xong anh tính ngủ tiếp thì dường như linh tính có điều gì đó mách bảo, anh liền truy cập vào trang cá nhân của Hoa Lulu Ly.

Dòng trạng thái mới nhất được đăng trên trang cá nhân của cô liền đập vào mắt anh, anh ngồi bật người dậy.. trong màn hình là ảnh ai đó đang chụp cô, cô cười rất tươi, mái tóc dài đen nhánh, buông xoã dọc theo đường cong của cơ thể, bóng lưng cô ngược chiều nắng làm cho hình ảnh thêm phần hòa ái, đẹp không sao tả xiết.

Lãnh Hàn Mặc liếc nhìn dòng Status

" Cứ mãi đắm chìm trong nụ cười ấy, có ai thấu hiểu cho trái tim này, mỗi ngày nó đều thôn thức gọi tên em "

Thì ra là có người đăng vào trang cá nhân của cô, chưa hết, Lãnh Hàn Mặc nhìn xuống các comment

- Cm 1: Năm cuối rồi, tỏ tình đi cậu

- Cm 2: Nhất đại thiếu gia cũng có lúc si tình như vậy a!

- Cm 3: Đơn phương bao lâu rồi, cậu nên tỏ tình đi!

- Cm 4: Lulu Ly rất đơn thuần, cậu phải nói rõ lòng mình với cậu ấy

- Cm 5: Hai người mà bên nhau thì đúng là trời sinh một cặp đấy

Blala blala blala...

Đọc từ trên xuống dưới tính sơ sơ cũng hơn trăm comment, mà cái nào cũng ủng hộ việc tỏ tình,hông rồi vợ anh đang bị kẻ địch dòm ngó.

Nghĩ ra điều gì đó, Lãnh Hàn Mặc gọi vào một dãy số

- Anh hai, thật biết làm phiền, gọi gì cho em giờ này?

- Đây ở trường học Lulu Ly nổi tiếng lắm hả

- Còn phải hỏi, mặc dù chị ấy không nổi như mấy đứa tiểu thư khác nhưng người hâm mộ chị ấy nhiều lắm, chị ấy được tụi con trai trong trường gọi là " thần tiên hạ phàm " đấy

- Sao giờ mới nói cho anh biết hả?

- Anh làm sao vậy? Chị ấy đang đọc thân thì có người theo đuôi là bình thường

- Không bình thường, cô ấy là chị dâu tương lai của em đấy, em tìm giúp anh trong lớp của Lưu Ly có một thằng tên là Nhất Hữu Nam.

-Làm gì? À biết biết biết,con trai độc nhất của Nhất gia chuyên về công nghiệp điện tử, gia thế không tệ, tương tự chị dâu hơn hai năm, chuyện này cả trường đều biết

- Sao giờ mới nói hả? Anh không cần biết em làm thế nào, từ bây giờ cho người theo dõi mọi hành động của hắn ta, ngăn cản bất cứ hành động tỏ tình của hắn... Hơn 1 tháng nữa anh về rồi anh giải quyết tiếp.

Tút tut tut Lãnh Hàn Mặc lạnh lùng cúp máy, không để cho Lãnh Thiên Minh có cơ hội phản bác.

" Hừ, Nhất gia là cái gì chứ, có 10 Nhất gia cũng xử lý tốt, như thế nào dám nhìn trộm vợ nhỏ của Lãnh Hàn Mặc này chứ "

Lãnh Hàn Mặc lại nằm xuống giường, cố ngủ nhưng mãi không ngủ được

" Haiz... Thật là bức mà, con thỏ nhỏ này sao không ý thức được là hắn ta có ý đồ chứ, lại còn like ảnh và bài viết của hắn, đừng nói là..... Không được không được "

Nằm ngẫm nghĩ một hồi, Lãnh Hàn Mặc lại gọi tiếp một dạy số

- Alo Tiểu Mặc, giờ này còn chưa ngủ?

- Mẹ, chuyện gấp sao ngủ được, mẹ mau qua bàn chuyện kết hôn với hai bác Hoa đi, hơn tháng nữa là Lưu ly tốt nghiệp cấp 3, con cũng học xong về nước, làm đám cưới gấp

- Ha ha, làm sao vậy con trai?

- Thì mẹ cứ làm vậy đi, mẹ đồng ý thì con mới ngủ ngon được

- Được rồi, để mẹ bàn với ba chọn ngày thích hợp để sang bên đó nói chuyện với hai bác, aiz Za vậy là sắp có cháu bông rồi.

- Con nói cưới chứ có nói sẽ sinh con sao?

Con ngủ đây, cảm ơn mẹ

Thời gian thấm thoát trôi nhanh, suốt thời gian anh đi du học,anh chưa được gặp trực tiếp cô lần nào.. Nói chuyện qua video thấy cô càng ngày càng lớn, xinh đẹp động lòng người mà anh cũng ngày càng trưởng thành chừng chạc hơn. Thời gian này anh đang sáng tác một ca khúc để nói về tình yêu mà anh dành cho cô, anh muốn sẽ hát nó vào ngày cô chính thức là vợ anh. Bao nhiêu ước mơ mà anh ấp ủ cũng theo thời gian mà lớn dần lên. Anh muốn dành cho cô những gì tốt đẹp nhất,mọi thứ rắc rối phiền muộn ngoài kia anh sẽ giải quyết hết để những nơi mà cô bước chân qua chỉ toàn màu hồng, có niềm vui và hạnh phúc.

Trong vườn hoa lưu ly bên này cũng có một cô gái đang tương tự.. Lưu ly năm nay gần 18 tuổi,độ tuổi nở rộ của người con gái.. Thời gian chờ đợi sắp hết, Lãnh Hàn Mặc sắp về, trong lòng cô mấy hôm nay cứ rộn ràng không sao tả được, nhưng mà giờ phút này lại không biết đang nghĩ cái gì mà hàng lông mày cô khẽ nhíu lại.

" Bỗng nhiên gọi về nói mình không được nhận lời tỏ tình của bất cứ ai là thế nào nhỉ? Khó nghĩ quá, có gì sao không nói thẳng chứ? Cứ để anh về đây rồi xem em xử lý anh như thế nào!"

Ngon gió đầu mùa hè nhẹ thổi bay mái tóc cô, miệng mỉm cười rồi cô khẽ hát

- Người yêu ơi em luôn mơ ước được cùng anh

- Khắc tên hai đứa mình lên vì sao ái tình

- Người yêu ơi trăm năm mình chỉ có chung đôi kiếp này thôi

- Thì ta hãy cùng nhau tìm một vì sao của đôi ta

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Trường trung học hàng đầu Đế Đô,

Chiếc Maybach đen bóng sang trọng đỗ lại trước cổng, từ trên xe một người đàn ông cao ráo đẩy cửa bước xuống.

Anh mặc một chiếc áo somi màu xanh nhạt kết hợp chiếc quần màu tối, đơn giản nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp đầy mị hoặc.

Gương mặt sáng láng, muốn yêu nghiệt thì có yêu nghiệt, muốn chững chạc có chững chạc,

Lãnh Hàn Mặc đưa tay tháo đôi kính đen xuống, khẽ mỉm cười rồi cất bước đi vào trường trung học Đế Đô.

Sân trường rất vắng vì giờ này mọi người đều tập trung tại hội trường lớn của trường để làm lễ chia tay các học sinh cuối cấp, Lãnh Hàn Mặc cũng vì ngày hôm nay mới về nước sớm hơn 1 tuần so với dự kiến, vậy nên không một ai biết anh về kể cả Hoa Lư Ly.

Thứ nhất anh muốn dành cho cô bất ngờ, thứ hai anh nghe được tin tình báo là hôm nay cái tên Nhất Hữu Nam sẽ tỏ tình với vợ nhỏ của mình.

Đi qua khỏi dãy hành lang, Lãnh Hàn Mặc chợt dừng bước khi nghe thấy tiếng hò hét ồn ào

- Đồng ý đi! Đồng ý đi!

Chết tiệt, thằng nhóc này thật là manh động, mình mà về muộn một chút không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Lãnh Hàn Mặc rủa thầm một tiếng, rồi nương theo nơi phát ra tiếng ồn ào mà chạy đến.

Đến nơi, chỉ thấy rất đông học sinh xếp thành một vòng tròn, anh không nhìn được vào bên trong.

Nôn nóng và khẩn trương, không thèm để ý tới hình tượng ban đầu, Lãnh Hàn Mặc xắn tay áo, hít sâu một hơi, chen chúc chui tọt vào giữa.

Chui được vào quả thật là cả một quá trình, nhưng thấy hình ảnh trước mắt làm anh không kịp thờ dốc.

Trước mặt là một thanh niên trên tay cầm một bó hồng đỏ, đang quỳ gối trước mặt một cô gái xinh đẹp.

Lãnh Hàn Mặc nhìn thấy Lư Ly chợt ngẩn cả người, cô đã thật sự trưởng thành, đẹp đến không thể dùng lời nào mới có thể tả hết vẻ đẹp này.

cô đứng bất động không biết phải mở miệng như thế nào để nói với Nhất Hữu Nam.

- Cậu đứng dậy đi, kì quá

- Chỉ khi nào cậu đồng ý, mình có điểm nào không tốt cậu cứ nói mình sẽ sửa

Tiếng hò hét lại tiếp tục vang lên, Lãnh Hàn Mặc thật sự không thể đứng yên được nữa, nếu mà chờ cô giải quyết nhiều khi hỏng việc mất

- Xin lỗi cậu, cô ấy không thể đồng ý

Tất cả mọi người giờ phút này đồng loạt hướng về người vừa nói.

- á á á.., ai mà đẹp trai quá vậy

- quả là yêu nghiệt, anh trai cho em xin tên

- trời ơi tôi còn tưởng Nhất Hữu Nam đã đủ đẹp rồi mà giờ lại xuất hiện một mỹ nam xuất chúng như vậy

Hoa Lư Ly giờ này cũng đang sửng sốt, cô đưa tay lau lau mắt mình

(là anh không phải mình đang mơ)

Lãnh Hàn Mặc cũng đang nhìn cô, bốn mắt cứ nhìn nhau như vậy mặc kệ bao nhiêu tiếng hò hét xung quanh.

Hoa Lư Ly đang định chạy về phía anh thì lúc này vang lên giọng nói

- Anh là ai, sao lại biết cô ấy không đồng ý?

- Nghe nói cậu đơn phương Lư Ly hơn hai năm

- Phải, thì sao?

- Đến loài hoa mà cô ấy thích cậu cũng không biết thì dựa vào đâu cậu muốn tỏ tình hả?

- Liên quan gì đến anh? Đi chỗ khác đừng phá hỏng chuyện tốt của tôi, anh có biết tôi là ai không hả?

- Chuyện tốt? Cậu là ai việc gì tôi phải quan tâm. Vậy tôi nói cho cậu biết tôi là ai nhé!

- Anh nói xem anh là thần thánh phương nào

Lãnh Hàn Mặc cất bước về phía Hoa Lư Ly, cô bây giờ vẫn đứng nhìn anh trân trân như vậy, khoé mắt đã ướt ướt. Lãnh Hàn Mặc đến gần vươn tay kéo nhẹ cô vào lòng mình, liếc mắt nhìn Nhất Hữu Nam

- Cô ấy là vợ chưa cưới của tôi

Lãnh Hàn Mặc vừa nói xong, tiếng hò hét tiếng bàn tán càng thêm huyền ảo

- Anh nói dối, tôi theo đuổi cô ấy lâu như vậy chưa từng nghe ai nói về việc đó.

Nhất Hữu Nam nói xong kéo tay Hoa Lư Ly về phía mình.

- Lư Ly, anh ta ép buộc cậu đúng không? Không đúng như lời anh ta nói đúng không?

Hoa Lư Ly thu tay về, nhìn Nhất Hữu Nam

- Anh ấy không ép buộc gì tớ cả, điều anh ấy nói là sự thật, xin lỗi mình chỉ xem cậu là bạn.

Về giương cung bạc kiếm của hai nhân vật nam chính làm cho bầu không khí đang huyền ảo bỗng chốc trở nên căng thẳng.

Bị từ chối trước mặt nhiều người như vậy, Nhất Hữu Nam thoáng chốc thay đổi sắc mặt, sĩ diện đàn ông trời dấy, mặt đầy giận dữ nói

- Vẫn chưa cưới thì đã là gì, anh bỏ cô ấy ra, có giới ra đây đấu một trận

"Đúng là nhãi ranh" Lãnh Hàn Mặc nghĩ thầm trong bụng, ngay sau đó hành động của anh càng khiến mọi người ngạc nhiên hơn

Lãnh Hàn Mặc bày ra bộ dạng chịu ủy khuất núp sau lưng Hoa Lư Ly

- Vợ nhỏ à! Người ta bắt nạt anh, em phải làm chủ cho anh nha.

Hoa Lư Ly, Nhất Hữu Nam, toàn bộ mọi người xung quanh bỗng chốc xuất hiện đầy vạch đen trên đầu, đây là cái tình huống gì vậy?

- Nhất Hữu Nam, nếu còn muốn mình xem cậu là bạn thì dừng mọi việc lại đi. Nếu không có anh ấy tớ cũng không đồng ý với cậu bởi đơn giản tớ và cậu không hợp.

Hoa Lư Ly vừa dứt lời, Lãnh Hàn Mặc nói tiếp

- Wow! Vợ nhỏ em thật ngầu, cầu an ủi, anh bị dọa sợ

Nhìn anh như vậy Hoa Lư Ly không nhịn được mà bật cười...

Nhất Hữu Nam mất mặt, tức giận bỏ đi, hết chuyện để xem mọi người cũng lần lượt rời đi.

Lãnh Hàn Mặc khôi phục dáng vẻ ban đầu, kéo tay Lư Ly đi nhanh ra khỏi trường.

Lúc này đây, trong lòng anh có một cảm giác khó nói thành lời...

Anh muốn cô tự giải quyết chuyện này, cô đã làm rất tốt, đáng ra anh phải vui mừng nhưng nhớ lại lúc nãy thẳng thắn đó cầm tay cô thì anh liền tức giận.

Ra khỏi cổng trường, vừa vào trong xe Lãnh Hàn Mặc kéo cái tay mà lúc nãy Nhất Hữu Nam chạm vào về phía mình, dùng khăn giấy lau tới lau lui, không để ý tới ánh mắt Lư Ly từ nãy tới giờ vẫn cứ chăm chú nhìn anh như vậy, giọt nước mắt chứa bao nhiêu là nhớ nhung, bao nhiêu là yêu thương chờ mong rơi xuống chạm vào mu bàn tay anh.

Lãnh Hàn Mặc ngẩng mặt, thấy cô khóc thì cảm lòng không được, vươn tay lau nhẹ khoé mắt

- Gặp anh không vui hay sao mà khóc? Anh xin lỗi vì về mà không báo trước, anh chỉ muốn em bất ngờ, ai mà biết chính anh là người mới bất ngờ. Thiếu

chút nữa là mất vợ à

- Nói vậy, đáng ghét, anh đi bao lâu em cũng chờ

- Thật sao? Lãnh Hàn Mặc vừa nói vừa vén sợi tóc bên má cô, ngón tay khẽ mân mê cái má hồng hồng bung ra sữa.

Nghe anh hỏi, Luru ly gật đầu, vừa khóc vừa nói

- Thật, mặc dù rằng em rất nhớ anh, rất mong được gặp anh nhưng nếu anh bận thì anh đi bao lâu em cũng chờ, em sẽ...uhm uhm

Lời còn chưa nói xong thì Lãnh Hàn Mặc đã áp môi mình xuống môi cô, bá đạo xâm chiếm, Anh quả thật không kìm chế được nữa....

Hoa Luru Ly bất ngờ với sự xâm chiếm của anh nhưng liền nhanh chóng đáp lại.

Môi lưỡi quấn quýt dây dưa, Lãnh Hàn Mặc bỗng bế hẳn cô sang đặt lên đùi mình, ghì chặt cô vào lòng, trói chặt cô trong vòng tay mình, anh nhẹ vờn chiếc lưỡi khuấy đảo trong miệng cô, cuốn lấy chiếc lưỡi thom tho mà hút hết mật ngọt.

Nụ hôn triển miên không biết qua bao lâu, không khí trong xe dần nóng, tay anh không tự chủ được bắt đầu vuốt ve dọc cơ thể cô, xoa nhẹ bờ mông căng tròn, hai cơ thể truyền nhiệt làm nóng lẫn nhau, giờ này mà chỉ cần một môi lửa nhỏ là bùng cháy..

Cơ thể Hoa Luru Ly căng cứng, luôn bàn tay vào mái tóc anh, miệng phát ra tiếng rên khe khẽ..

Chút lý trí sau cùng còn sót lại làm Lãnh Hàn Mặc dừng hành động của mình lại, anh lưu luyến rời khỏi môi cô, trán tựa trán, nhìn đôi môi cô sưng đỏ ươn ướt, anh vuốt ve nó như bảo vật, hầu kết cử động lên xuống, anh hít sâu một hơi, mở miệng nói

- Anh xin lỗi, là anh không kìm được lòng mình

Hoa Luru Ly nhìn sâu vào đôi mắt anh

- Hàn Mặc, em đã lớn và đủ chín chắn... Em không thích nghe thấy lời xin lỗi từ anh.

Luru Ly vừa nói xong, chủ động vòng tay sau cổ anh, nhẹ nghiêng đầu, hôn xuống môi anh, không khí vẫn chưa hạ nhiệt giờ lại được đốt cháy lần nữa.

Bao nhiêu chờ mong nhưng nhớ, bao nhiêu yêu thương đọng đầy Luru Ly trao hết cho anh qua nụ hôn này

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Để mừng Lãnh Hàn Mặc về nước nên buổi tối ba mẹ Lãnh Hàn Mặc và ba mẹ Hoa Luru Ly cùng anh trai cô đều được mời đến biệt thự để dùng bữa tối, Luru Ly mời thêm cả Ngọc Đan Tâm đến tham dự.

Lúc đầu Lãnh Hàn Mặc định làm ở nhà hàng nhưng Luru Ly nói là ăn tối ở nhà mới ấm cúng nên anh chiều ý cô.

- Em đi đâu vậy, mọi người còn chưa đến lại đây ngồi với anh để anh ngắm em tí nào!

Vừa nói Lãnh Hàn Mặc vỗ vỗ lên ghế sofa

- Em vừa ở bếp ra, em tự tay làm há cảo cho anh nên em bận lắm, em đi thay đồ đã.

Luru Ly nói xong chui tọt lên phòng, từ lúc ở trường về cô cứ né ánh mắt anh vì ngại..

Lúc ấy trong xe kim lòng không được, giờ thì cứ nhìn anh là mặt mũi đỏ bừng, vừa muốn đóng cửa đã bị một bàn tay chặn lại.

Lãnh Hàn Mặc không biết theo cô chạy lên phòng từ lúc nào, đang đứng chặn ở cửa, nhìn cô cười đến yêu nghiệt

- Sao từ lúc về đến giờ cứ trốn anh mãi vậy?

- Em không có, đi ra đi mà, em phải tắm a

- Chà chà, mới có hai năm mà không cho anh vào phòng (mặt dày thật)

- Bữa nay em lớn rồi, nam nữ thụ thụ bất thân.

Luru ly vừa nói vừa bối rối mà vò nhàu cái thân áo mà cô đang mặc

- Thật không? Vậy hôm nay ai chủ động...

Không để anh nói hết câu, Luru ly nhón chân, lấy tay bịt miệng anh lại.

- Không được trêu em, nếu không em sẽ.. sẽ...

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Lãnh Hàn Mặc lợi dụng thời cơ, ôm lấy cô vào lòng, đẩy hẳn cô vào trong phòng dùng chân đóng cửa phòng lại.

Lãnh Hàn Mặc bế bổng Luru Ly lên, đi đến giường đặt cô xuống, áp sát cô dưới thân mình.

Luru Ly không kịp phản ứng lại, chỉ biết dùng tay đánh vào bả vai anh.

- Em sẽ như thế nào? Giọng khàn khàn của Lãnh Hàn Mặc vang lên, ánh mắt nhìn Hoa Luru Ly đầy âu yếm

- Anh bắt nạt em a.. Ngồi dậy nào, kì quá

- Sáng nay còn có người chủ động hôn anh, còn nói là em đã lớn cơ mà!

- Lúc đẩy em, à em bị à không không, lúc đẩy em..,

Vì ngại ngùng mà Luru ly càng nói càng rối

- Luru Ly, anh rất nhớ em. Hôm nay quả thật anh ghen khi thấy thằng đó chạm vào tay em

- Anh là gì của em mà ghen!

- Anh là gì của em? Em không biết sao?

Anh về rồi, gả cho anh đi!

Ánh mắt Luru Ly thoáng chốc ngưng lại, nhìn sâu vào đáy mắt đang phản chiếu hình ảnh của cô trong đó.

Thời gian lắng đọng, hai gương mặt đang rất sát cứ nhìn nhau như vậy, chỉ nghe tiếng hít thở của nhau, tim kẻ tim đang run lên từng hồi.

Một lúc sau, Hoa Luru Ly nghịch ngợm lấy tay捏o mũi anh

- Có ai cầu hôn như anh không?

- Chứ em muốn như thế nào? Hay sến súa như chàng lãng tử sáng nay? Ấu trĩ, nhạt nhẽo

- Nhưng ít nhất người ta còn quỳ xuống rồi còn cả hoa các thứ

- Em thích như vậy à? Còn hoa anh đã cho người trồng một vườn còn gì

Luru Ly à, từ lúc chúng ta sinh ra, ông thần gì đấy trên trời đã định chúng ta là của nhau, nếu em không gả cho anh thì anh sẽ ế cả đời, như vậy là nghịch thiên.

- Anh chỉ giỏi lý thuyết

- Thật! Anh yêu lúa yêu phân, như cây yêu rừng, cây không có rừng cây vẫn sống nhưng anh không có em anh biết sống sao?

Nghe Lãnh Hàn Mặc nói Luru Ly bật cười khanh khách, yêu thương dùng ngón tay phất hoạ khuôn mặt anh

- Ở bên đấy anh học cái gì mà dẻo miệng vậy hả? Anh nói lại câu lúc nãy, em chờ đợi muốn nghe nó đã lâu

Lãnh Hàn Mặc không nói gì, vùi hôn xuống, không mạnh bạo như lúc sáng mà chỉ nhẹ nhàng liếm mát, từng chút từng chút trên đôi môi anh đào đỏ mọng.

Anh dờ môi mình lên chớp mũi, lên trán, sang hai bên má rồi lại lên môi, hôn mãi hôn mãi không biết bao nhiêu cho đủ. Mãi một lúc sau, anh mới nhìn sâu vào đôi mắt cô, ngón tay mon trớn gò má cô, cất giọng

- Lulu ly, anh yêu em. Là tình yêu nam nữ, không pha lẫn thứ gì khác.

Anh muốn nói với em từ rất lâu nhưng anh lo em chưa đủ trưởng thành, hôm nay anh muốn em hiểu rõ rằng anh yêu em, nếu em chưa sẵn sàng anh chấp nhận chờ đợi, nếu em còn ngỡ anh sẽ diu em đi, đến nơi mà em hiểu được rằng yêu đơn giản chỉ là khi có em thì mọi thứ xung quanh đều trở nên vô nghĩa, là mỗi một đến đâu chỉ cần thấy em thì mọi thứ đều bình an không sóng gió.

Một dòng nước mắt chợt trào ra từ khoé mắt Hoa Lulu Ly, một dòng nước ấm khẽ len lỏi vào tim nhen nhóm cho tình yêu trong cô thêm bùng cháy

Lãnh Hàn Mặc nhẹ hôn những giọt nước mắt rồi hôn xuống môi cô.

Nụ hôn lần này mãnh liệt, anh mút mạnh môi cô bá đạo xâm chiếm, Lulu Ly cũng mạnh dạn đáp trả lại anh, cô vòng tay ôm chặt cơ thể anh đang áp sát trên người mình.

Dường như cảm thấy không đủ, Lãnh Hàn Mặc bắt đầu mạnh mẽ hơn đẩy mạnh lưỡi mình vào miệng cô quấn lấy lưỡi cô mút mạnh.

Không kịp phản kháng, Lulu Ly dùng hết sức lật mình một cái, tình thế đảo ngược, Lulu Ly khẽ mở đôi mắt giờ phút này đã phủ một tầng sương mỏng ra nhìn anh, mỉm cười...

Nụ hôn được tiếp tục, Lulu ly chợt cắn mạnh môi Lãnh Hàn Mặc một cái đến rướm máu, cô lại yêu thương hút lấy vệt máu đó.

Cơ thể Lãnh Hàn Mặc bắt đầu phản ứng, nơi nào đó trong cơ thể đã khó chịu đến cực hạn, đôi tay đang vuốt ve vòng eo nhỏ của cô bắt đầu di chuyển lên tấm lưng mịn màng...

Thời gian xung quanh như dừng lại, mọi vật tĩnh lặng chứng kiến tình yêu của đôi trẻ đang bùng cháy

Đang đắm chìm trong nụ hôn, Lãnh Hàn Mặc chợt nghe cô thì thầm

- Hàn mặc, em yêu anh

Àm, một tiếng nổ vang lên, đánh sập mọi lí trí của anh, không biết dùng từ gì để diễn tả tâm trạng của anh lúc này là vui sướng là hạnh phúc hay là hơn như vậy nữa.

Lãnh Hàn Mặc lật người, lại áp cô xuống dưới, tình huống của cả hai lúc này đã xốc xếch lấm rồi, Lãnh Hàn Mặc hít sâu một hơi, cố kìm nén ham muốn của bản thân, nhìn cô

- Sau sinh nhật em, chúng ta làm đám cưới, được không? Anh lúc nào cũng muốn cưới em nhưng anh sợ rằng em không yêu anh, bây giờ em nói vậy thúc phải cưới nhanh chứ không thì.

- Chứ không thì thế nào?

- Cưới vợ phải cưới liền tay, ở ngoài kia địch nhiều lắm, sáng nay là một ví dụ. Không phải anh không tin em mà là anh không tin địch, nguy hiểm nguy hiểm

Hoa Lulu Ly thom mạnh vào môi anh một cái

-

Nói gì cũng giỏi!

Cơ thể Lãnh Hàn Mặc vì hành động của Lulu Ly mà thoáng chốc căng cứng trở lại, anh lưu luyến buông cô ra, ho vài tiếng nói

- Em đi tắm đi, mọi người chắc sắp đến rồi, anh cũng về phòng tắm

Nói rồi anh phóng như bay về phòng mình, vừa bước vào phòng tắm, nhìn xuống hạ thân nói với Lãnh kiều ngạo của mình " sao mày nhạy cảm khi ở bên cô ấy vậy hả, chịu khó đi tao cũng khó chịu lắm nhưng không thể dọa sợ cô ấy được "

Trong hai căn phòng đối diện là hai khung cảnh, một bên thì ai đó đang giải quyết nỗi khổ khó nói, một bên thì ai kia vẫn nằm lì trên giường mà cười ngây ngô, chỉ có một điểm chung duy nhất là hai từ " hạnh phúc "

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Chương này mình sẽ đưa các bạn quay ngược một chút về quá khứ nha!

Đã sang ngày hôm sau mà Hoa Lâm Phong vẫn ngồi mãi bên thi thể của Hoa Lư Ly, thất thần, mới cách đây mấy hôm còn gọi điện thoại cho anh, vui vẻ khoe là có chuyện bí mật đợi đến kỉ niệm ngày cưới của mình thì sẽ nói tin vui này..

Thì ra là nó mang thai, nó hạnh phúc không thể tả vậy mà bây giờ hạnh phúc chẳng tày gang Hoa Lư Ly đã oan ức rời xa trần thế...

Nhìn đứa em gái mới ngày nào còn vui vẻ, tung tăng lúc nào cũng nở trên môi nụ cười, bao nhiêu mệt mỏi sẽ tan biến khi thấy nó, bao nhiêu yêu thương anh dành hết cho đứa em gái này vậy mà giờ đây trước mắt anh chỉ là một cái xác lạnh ngắt phủ khăn trắng.

Hôm qua, đang triệu tập cuộc họp cổ đông thì nhận được tin Hoa Lư Ly bị tai nạn, có thể không qua khỏi, nghe như tiếng sét giáng bên tai...

Bỏ hết tất cả anh lao nhanh như bay đến hiện trường, lúc ấy mọi thứ hỗn loạn, cảnh sát khám nghiệm hiện trường, tiếng còi xe hú ầm ỏi, tiếng người bàn tán huyền ảo, mùi máu tanh xộc thẳng vào đại não anh làm anh thêm rối loạn.

Đào mắt tìm kiếm Lư Ly, anh hi vọng mọi việc là giả, chợt thấy bác sĩ đang đưa người bị nạn lên xe cấp cứu, anh chạy vội đến.

Đến nơi thì mọi hi vọng đều dập tắt, một cơ thể nhuộm đầy máu đang nằm bất động trên cán, các bác sĩ đang ra sức cấp cứu nhưng hầu như cô không có bất kì cử động nào, máu cứ liên tục ộc ra khỏi miệng cô, máu đỏ ướt đầm chiếc váy..

" LƯU LY! "

Hoa Lâm Phong lao đến ôm lấy cơ thể cô mà lay mạnh

" Mở mắt ra nhìn anh hai, anh hai của em đây, a a a Lư ly đừng như vậy! Lư Ly "

Các bác sĩ vội kéo anh ra để không cản trở công tác cấp cứu

" Các người làm gì vậy? Đến bệnh viện nhanh! Em gái tôi có mệnh hệ nào thì các người không xong đâu! "

Ai nấy đều bị khí thế của anh dọa sợ, không cần biết anh là thần thánh phương nào liền lập tức tuân lệnh.

Ngồi trong xe, Hoa Lâm Phong giữ khư khư bàn tay của Lư ly, giờ nhìn kĩ anh mới để ý thấy tay kia của Lư Ly vẫn nắm chặt cái bì thư không buông.

Anh chồm người qua, gỡ từng ngón tay cô ra để lấy cái bì thư, anh vội mở ra xem thứ gì ở bên trong mà Lư Ly lại giữ kĩ như vậy.

Lúc thấy những bức ảnh đó, Hoa Lâm Phong sững cả người, anh mắt nhìn trân trân người đàn ông trong bức ảnh,

" Chết tiệt, Thăng Khôn "

Anh vùng nắm đấm lên, muốn xả hết tức giận nhưng chợt nhớ ra đang ở trong xe cấp cứu, bác sĩ và y tá thấy biểu hiện của anh cũng bị dọa xanh mặt

" Xin lỗi, tôi thất lễ. "

Mở to đôi mắt nhìn lại lần nữa, anh không tin được người trong ảnh lại là Lãnh Hàn Mặc, thằng em trai mà anh vẫn yêu quý.

Anh tin tưởng giao Hoa Lư Ly cho nó, nghĩ rằng với khí khái đàn ông của nó có thể bảo vệ Lư ly trước mọi sóng gió.

Anh cũng đã nghe được nhiều lời đồn thổi về Lãnh Hàn Mặc nhưng anh đều bỏ ngoài tai, vì anh tin vào trực giác của mình vì anh tin rằng đối với người con gái đơn thuần thánh thiện như Hoa Lư ly thì ai cũng sẽ yêu thương trân quý nó.

Vậy mà giờ thì sao chứ, anh đã hại em gái mình sao?

" Khôn kiếp "

Bao nhiêu tâm trạng ngổn ngang đầy xéo, anh không muốn tin người trong ảnh là Lãnh Hàn Mặc càng không muốn tin người đang nằm trước mặt kia là em gái mình.

" Bác sĩ không xong rồi, nhịp tim bệnh nhân đang suy yếu dần, mất máu quá nhiều " - một y tá lên tiếng

Nghe thấy vậy, Hoa Lâm Phong

bùng tỉnh khỏi những suy nghĩ, tay chân lỏng lẻo không biết để vào đâu, nhìn anh đầy bất lực, hai tay vò nát đầu tóc, ngã quỵ xuống sàn xe, miệng lầm bầm gọi tên Hoa Lư Ly

Tâm sự của tác giả: kakakaak sóng gió sắp đến rồi

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Kể từ khi Hoa Lư Ly mất, Hoa Lâm Phong không hề chớp mắt

Vì anh.. lúc còn sống anh lo cho cô không chu toàn thì lúc cô chết phải rải cho cho cô một con đường êm ả để đưa cô đến thiên đường màu hồng một thế giới không có âu lo.

Nước mắt đã cạn khô, gương mặt lạnh lùng hốc hác thấy rõ, nhưng bản thân anh không thể suy sụp được vì còn phải làm chỗ dựa tinh thần cho ba mẹ mình.

Đứa em gái bạc mệnh của anh từ khi sinh ra đã chịu thiệt thòi, còn nhớ ngày đó lúc mang thai, sức khỏe của mẹ rất yếu dẫn đến việc nó bị sinh thiếu tháng, da dẻ vàng vọt phải nằm lồng kính hơn một tháng.

Cũng may nhờ nuôi dưỡng chăm sóc tốt nên càng lớn nó càng khỏe mạnh, hoạt bát đáng yêu.

Còn nhớ năm đó em gái anh 10 tuổi hỏi anh rằng " Anh hai thích làm gì vào ngày sinh nhật của mình nhất?"

Anh trả lời rằng " Anh hai sinh vào mùa đông nên anh thích tuyết, nhưng chưa năm nào tuyết rơi vào đúng sinh nhật anh hai cả, chỉ có khí trời lạnh buốt và những cơn gió lạnh ngắt thôi. Phải sau sinh nhật anh gần 1 tháng mới có tuyết rơi"

Anh chỉ tưởng là câu hỏi vu vơ của một cô nhóc mười tuổi có ai ngờ đâu sinh nhật năm đó...

" Anh hai không được tí hí nha, một... hai...ba mở mắt nào "

Hoa Lâm Phong mở mắt, trước mắt anh là những bông tuyết trắng xóa rơi xuống, anh ngược mắt nhìn lên thấy Lư Ly bé nhỏ đang cầm bình xịt tuyết vừa xịt vừa hô to

" Chúc anh hai sinh nhật vui vẻ và ngày càng đẹp trai nha!"

Hahaha.. tiếng cười giòn tan vang lên mang theo những âm áp tuyệt vời.

Có lẽ đây là sinh nhật làm anh nhớ mãi.

Kể từ năm đó, những năm về sau vào ngày sinh nhật của anh Lư Ly sẽ leo lên tầng cao dùng bình xịt tuyết tạo cho riêng anh cả một bầu trời đầy tuyết.

Chỉ hết hôm nay nữa thôi ngày mai anh và mọi người sẽ tiễn cô về với lòng đất âm u và lạnh lẽo, Hoa Lâm Phong khẽ đưa tay vuốt ve chiếc quan tài màu trắng mà Lư Ly đang nằm trong đó.

" Em gái, ngủ ngon! Đâu đó trên thiên đường sẽ có nơi thật đẹp dành cho em, thế gian này quá nghiệt ngã không hợp để một thiên thần như em trú ngụ thì em hãy cứ bay đi với đôi cánh của mình "

Sáng sớm, nơi nghĩa trang lạnh lẽo, mọi người đứng xung quanh cùng cầu nguyện cho Hoa Lư Ly, chiếc quan tài từ từ hạ xuống mang Lư Ly về với lòng đất.

" Con gái! Con gái phận mỏng của mẹ..."

Tiếng khóc vang lên cho không khí tang thương càng nhuốm thêm mùi bi ai thống khổ.

Hoa Lâm Phong đưa tay vuốt mặt, hít sâu một hơi, đứng thẳng người, nói

" Xin bày tỏ lòng biết ơn với mọi người, cảm tạ mọi người đã đưa tiễn đứa em gái xấu số của tôi đến nơi cuối cùng. Thay mặt cha mẹ mình một lần nữa xin bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc "

Nói xong anh nhìn mọi người khắp một lượt rồi cúi rạp người hành lễ.

Lãnh Hàn Mặc nãy giờ vẫn quỳ bất động trước bia mộ Hoa Lư Ly, nhìn chăm chăm vào khung hình người con gái trước mặt mình, nghe Hoa Lâm Phong nói vậy cũng quay người hành lễ cảm tạ những người đến đưa tiễn cô.

Sau khi mọi người lần lượt ra về, Hoa Lâm Phong cũng cho người đưa Hoa lão gia và Hoa phu nhân ra về, bây giờ nơi nghĩa trang chỉ còn lại anh và Lãnh Hàn Mặc vẫn đang quỳ trước mộ Hoa Lư Ly.

Hoa Lâm Phong mệt mỏi, dường như đã hết sức chống đỡ, ngồi xuống tựa hẳn người mình vào tấm bia, hai người trầm mặc không nói với nhau câu nào.Đôi mắt Hoa Lâm Phong mỏi mệt rũ xuống, bỗng anh mơ hồ nhìn thấy bóng người con gái mặc chiếc váy trắng đang nhìn anh mỉm cười, anh bất giác đứng dậy đi về phía đó

" Lư Ly có phải em không?"

" Anh hai! Anh hai đừng buồn, em ở trên kia sẽ là ngôi sao sáng nhất.. Anh cũng đừng trách anh Hàn Mặc, là em số phận mỏng manh! Anh hai mau mau lấy vợ để còn giúp nhau chăm sóc cha mẹ "

" Lư Ly! Anh hai xin lỗi, là anh không tốt "

" Không, anh hai rất tốt, nếu có 11 kiếp sau em vẫn muốn được làm em gái anh. Anh hai về nghỉ đi, em muốn ở riêng với anh ấy, em sắp phải lên thiên đường rồi!"

" Lư Ly! Lư ly "

Hoa Lâm Phong gọi to một tiếng rồi giật mình tỉnh lại, lúc này quá mệt mà thiếp đi không ngờ lại gặp Lư Ly trong mơ.. Anh quay sang nhìn thấy Lãnh Hàn Mặc vẫn đang quỳ ở đó, bộ dạng hốc hác đến thảm hại. Anh đứng dậy, đưa tay vuốt nhẹ khuôn mặt Lư Ly trong hình, rồi mở miệng nhìn Lãnh Hàn Mặc nói

" Ở lại với con bé, đừng để nó lạnh lẽo một mình "

Nói xong không chờ Lãnh Hàn Mặc phản ứng lại anh cất bước rời đi.

Lúc lái xe từ nghĩa trang về đến thành phố thì trời đã chấp choạng tối, sấm chớp loá báo hiệu trời sắp mưa lớn, anh cũng lười để ý cứ lái xe đi trong vô thức.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh khiến anh chưa thể chấp nhận được, hơn nữa người đó lại là Lư Ly là máu thịt của anh thì làm sao anh cam lòng, đúng anh không cam lòng.

Nghĩ đến nước mắt anh lại chảy, gương mặt từ lúc nào đã ướt đẫm, tinh thần suy sụp cơ thể mệt mỏi, anh đưa chân nhấn ga vút mạnh một cái lao vút.

Tâm trạng bị dồn nén mấy hôm nay giờ anh mới có thể phát tiết, lao vút đi trên đường mà không biết trước mặt biết bao là nguy hiểm

" ẦM "

Hoa Lâm Phong lạc tay lái đâm trực diện chiếc xe vào ta luy đường, cua đâm quá mạnh làm chiếc xe lộn mấy vòng rồi nằm chổng bánh lên trời mà trong xe lúc này Hoa Lâm Phong đã mất dần ta thức, máu từ cơ thể chảy ra rất nhiều... Một giây hai giây anh ngất lịm hẳn đi.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Bây giờ Lư Ly đã không còn là một nữ sinh xinh xắn đáng yêu, qua hai năm thời gian đã khoác thêm cho cô bé thần thái làm lay động lòng người.

Với tài năng xuất chúng về ca hát của mình Lư Ly từ sau khi gia nhập công ty của Lãnh Hàn Mặc sự nghiệp của cô ngày càng đi lên, gặt hái được nhiều giải thưởng.

Và người đã sát cánh cùng cô đi đến đỉnh cao vinh quang của hôm nay không ai khác chính là người đàn ông cô yêu tận xương tủy - Lãnh Hàn Mặc.

Sau khi đi du học về Mặc Hàn đã thành lập một công ty giải trí cho riêng mình, công ty giải trí Đại Thế Giới.

Chỉ mới hơn hai năm công ty giải trí của Lãnh Hàn đã có chỗ đứng nhất định, trở thành công ty giải trí hàng đầu của Đé Đô. Đào tạo ra các ca sĩ nổi tiếng, diễn viên đạt giải ảnh hậu..tên tuổi của công ty ngày càng vang xa.

Trong phòng làm việc của Lãnh Tông:

Con người luôn lạnh lùng cao cao tại thượng hiện giờ đang bóp vai cho ca sĩ nổi tiếng nhất hiện nay dolly. Dolly là nghệ danh của Luru Ly, hai năm trước đáng ra cô và anh đã kết hôn, nhưng vì Lãnh Hàn thành lập công ty nên cô muốn hoãn lại để anh ổn định sự nghiệp.

Mặc dù công ty của ba Lãnh Hàn Mặc Hàn Là công ty lớn mạnh nhất Đé Đô nhưng Hàn Mặc vẫn muốn thử sức mình nên anh đã độc lập thành lập công ty.

Mặc dù làm cùng một công ty nhưng anh và cô không công khai quan hệ. Vì anh không muốn mang đến rắc rối cho cô, không muốn mọi người nói được cô nhờ quan hệ mờ ám mà có được ngày hôm nay.

Sau một ngày mệt mỏi làm việc nhưng chỉ cần thấy nụ cười và sự chăm sóc chu đáo của anh là mọi thứ đều tiêu tan, trong không khí oi ả của mùa hè mà cô cần thấy thật sáng khoái. Phải chăng đây là sức mạnh của tình yêu??

Thấy anh vẫn đang chuyên chú bóp vai cho cô, cô nở nụ cười ngọt ngào thủ thỉ.

- Hàn không cần nữa đâu, chỉ cần thấy anh là mọi mệt mỏi đều tiêu tan!

Thấy tiểu há cáo bày ra bộ dạng ngọt ngào động lòng người này Lãnh Hàn Mặc bất giác nở nụ cười, cúi xuống nheo cái mũi nhỏ.

- Tiểu há cáo sao bây giờ nghe giọng em mà anh cũng thấy động lòng người thế này! Em đúng là tiểu quý mà.

Nhìn cái miệng Luru Ly chu lên cái lại Lãnh Hàn Mặc không cưỡng được mà nhẹ cúi đầu đặt lên bờ môi anh đào đỏ mọng, nụ hôn này có bao nhiêu ôn nhu dịu dàng chỉ có cô mới có thể cảm nhận được, cô mỉm cười hùa theo nụ hôn của anh.

Bắt đầu là nụ hôn nhẹ thế nhưng vị ngọt ngào của Luru Ly làm Hàn Mặc không cưỡng lại được mà đắm chìm vào nó, để bây giờ dục vọng nguyên thủy trong anh lại bắt đầu trỗi dậy.

Nhận thấy sự khác thường của Hàn Mặc, Luru ly vội cười tránh nụ hôn nóng bỏng của anh cái môi anh đào lại chu lên...

- Đáng ghét!!! Anh chả biết tự kiềm chế gì cả...

Dục vọng vừa mới nổi lên lại phải áp chế xuống, tuy có chút khó chịu nhìn nụ cười sáng khoái khi biết mình đã trêu chọc anh thành công của cô thì anh không thể nào giận được, anh mang giọng điệu hơi buồn bực giả vờ hắng giọng.

- Tiểu há cáo rồi đến một ngày anh sẽ đòi cả gốc lẫn lá...còn bây giờ...

Hàn Mặc ghé sát vào cô thần bí phả hơi thở vào tai cô rồi nhấc bổng cô lên hiện ngang nói:

- Anh phải cho tiểu há cáo ăn, bồi bổ tiểu há cáo để mai mốt ăn thịt cho ngon.!!

Đột nhiên bị nhấc bổng lên Luru Ly hoảng loạn hét lên một tiếng rồi vội vàng chần tịt ôm chặt lấy cổ anh...cô nở nụ cười ngọt ngào vung tay lên đánh nhẹ vào vòng ngực anh dịu dàng lên tiếng:

- Anh thật hư!!dọa chết tiểu há cáo rồi!!

Hàn Mặc nghe vậy môi mông nhấc lên tà mị nói

- Vì tiểu há cáo không nghe lời nên anh phải đặc biệt dạy dỗ.. Để mai mốt em không dám khi dễ anh nữa!!...vừa này là anh đặc biệt kiềm chế nếu còn lần sau là anh sẽ ăn em

Nghe vậy Luru ly lại bày ra dáng vẻ đáng thương

- tiểu Mặc!!

- Hừm?? Tiểu Mặc?? Lá gan của em ngày càng to, nhưng anh thấy cách gọi này không tồi nha!!

Chương 27

Lưu Ly nhìn anh, khuôn mặt khề ửng hồng, chôn mặt mình vào lồng ngực rắn chắc của anh, cọ cọ.

- Đáng ghét!

Lời nói trách cứ, nhưng âm thanh lại ngọt ngào, tựa như đang làm nũng.

Lãnh Hàn Mặc phì cười, ôm cô đặt xuống ghế sofa gần đó, giả bộ gằng giọng.

- Em nói ai đáng ghét hả!?

- Em...em...

- Này thì đáng ghét!

Lãnh Hàn Mặc chọc lét cô, khiến cô cười lăn cười bò. Cả căn phòng đều tràn ngập sự vui vẻ, hình ảnh của hai người giống như hai anh em, lại như cặp tình nhân đùa giỡn nhau, hài hòa vô cùng.

- Haha... Mau dừng lại! Em sắp thở không nổi nữa rồi!

Lãnh Hàn Mặc nghe vậy, ngừng động tác lại. Trên nét mặt hiện lên một nụ cười ấm áp. Khẽ đỡ cô dậy, vén lại mái tóc đen bị rối của cô vào sau tai, ánh mắt tràn ngập ôn nhu cùng cưng chiều.

Hoa Lưu Ly cũng nhìn anh, đôi mắt to khề chớp, môi anh đào mấp máy muốn nói gì đó.

- Tiểu Mặc...

- Hừm?

Anh nhìn cô, cái tên này rất đặc biệt. Trên thế giới này chỉ có cô được phép gọi anh như thế này thôi, nó làm lòng anh vui vẻ và ấm áp vô cùng.

- Tiểu Mặc, em...

Anh vẫn nhìn cô, ánh mắt cưng chiều và kiên nhẫn, chờ đợi cô nói tiếp.

- Em... Sự nghiệp em đã vững chắc, chúng ta cũng đã quen nhau lâu như vậy...

Lãnh Hàn Mặc dường như đoán được cô muốn nói gì tiếp theo, nhưng cũng không tiện cất ngang.

Hoa Lưu Ly nhìn anh, khề nuốt một ngụm nước bọt. Môi anh đào hé rồi lại mở. Trái tim trong lồng ngực đập liên hồi, mồ hôi ướt đầm cả lòng bàn tay. Cô nhắm mắt, tự nhủ rằng phải can đảm nói hết suy nghĩ của mình. Cô muốn ở bên anh, chăm sóc cho anh suốt cuộc đời này, cho đến khi răng long đầu bạc mới chia lìa. Vì thế nên bản thân mình phải là người chủ động trước, phải tự nói ra suy nghĩ và mong muốn của mình cho Hàn Mặc nghe.

- Chúng ta...kết hôn được không?

Lãnh Hàn Mặc trầm ngâm một lúc, vẫn chưa trả lời cô. Mặc dù đây là thứ anh muốn làm nhất trong suốt mười mấy năm qua. Anh đã từng cầu hôn cô, nhưng mà... đó là lúc cô chưa có sự nghiệp, vẫn còn là một cô bé. Trước đó, cô vì anh mà từ bỏ mọi thứ, hy sinh nhiều như vậy, thậm chí là đánh mất mạng sống của bản thân cô và đứa bé của bọn họ. Suy nghĩ, bắt đầu đi lại thờ dài...

Lưu Ly nhìn anh, chờ đợi...

- Tiểu hâ cáo, anh... Xin lỗi, hiện tại chúng ta chưa thể kết hôn được!

Câu trả lời của anh khiến cô hụt hẫng, tim như trùng xuống, lạc giọng hẳn đi. Lát sau, cô mới lấy lại tinh thần, hỏi anh.

- Tại sao!?

- Bởi vì... Em hiện là ca sĩ nổi tiếng. Sự nghiệp của em đang phát triển. Không thể để hôn nhân trói buộc con đường sự nghiệp được.

Hoa Lư Ly lắc đầu, nhìn anh cười nhẹ.

- Em là tình nguyện. Hơn nữa nó không trói buộc em. Em yêu anh, tiền bạc và sự nghiệp với em cũng chỉ là đam mê nhất thời. Anh, tình yêu của anh và em mới là vĩnh cửu. Cho nên, em muốn gả cho anh, được không?

Lãnh Hàn Mặc trầm ngâm một chút, xoa đầu cô, giọng nói dịu dàng.

- Ngoan, chờ em ổn định hơn một chút, chúng ta sẽ kết hôn, được chứ? Anh không muốn em từ bỏ sự nghiệp, lí tưởng của mình giống như kiếp...

Hai chữ "kiếp trước" bị nghẹn lại ở cổ họng. Nhắc đến nó, anh lại nhớ đến nỗi đau, sự hy sinh và cái chết của cô, lòng đau như cắt. Anh không muốn bản thân lại phạm sai lầm. Tất cả những thứ anh làm chính là chuộc lại lỗi lầm của mình lúc trước. Mặc dù lúc trước anh có chút nôn nóng mà đem cô trói chặt bên mình nhưng lần này, anh đã suy nghĩ lại rồi, hiện tại không nên dùng hôn nhân để trói buộc bước tiến của cô nữa. Sẽ không..

Hoa Lư Ly không nhận ra sự bất thường của anh, nhẹ giọng giải thích.

- Tiểu Mặc, em đã nói em không quan tâm. Không phải là trói buộc! Kết hôn với anh là em tình nguyện, em muốn chăm sóc cho anh...cả đời. Hơn nữa, năm đó...anh cũng cầu hôn em rồi. Bây giờ chẳng phải em đã chấp nhận rồi sao?

Lãnh Hàn Mặc vẫn giữ nguyên lập trường, xoa đầu cô, tiến đến bàn làm việc nói.

- Hai năm nữa. Chờ hai năm nữa, chúng ta sẽ kết hôn, được không?

Chờ hai năm nữa, chỉ hai năm nữa thôi, anh sẽ giúp cho Lư Ly của mình đứng vững. Dù là ai cũng không thể đánh đổ được cô, lúc đó, hôn nhân và tình yêu của anh sẽ không phải là rào cản của cô nữa.

Hoa Lư Ly nhìn anh, giọng nói như nghẹn lại. Cô đứng dậy, sửa sang lại quần áo, cầm túi xách lên.

- Ủm... Tiểu Mặc... Em nhớ ra có việc cần làm. Em...về trước nhé!

Vừa nói xong, cô đã đi mất. Lãnh Hàn Mặc nhìn bóng lưng của cô, nhũn mảy. Cô...là đang giận sao?

_____ Ta là đây phân cách _____

Lư Ly đi bộ trên đường, thần thơ. Hàn Mặc không muốn kết hôn cùng mình. Lẽ nào...anh ấy đã yêu người khác?

Cô khẽ lắc đầu, không thể nào. Lúc trước, anh đã từng cầu hôn mình, lại nôn nóng như vậy, hẳn là không có chuyện anh yêu người khác đâu. Chắc anh lo cho sự nghiệp của mình thôi, mình không cần suy nghĩ nhiều quá. Lư Ly tự nhủ với bản thân, cô hít sâu, để mình bình tĩnh trở lại.

Cô suy nghĩ, có nên quay lại nói chuyện rõ ràng với anh không? Nhưng...ban nãy anh đã nói rõ ràng là chưa phải lúc. Mặc dù biết anh là tốt cho mình, nhưng sao...lại có cảm giác giận anh như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

_____ Công ty giải trí Đại Thế Giới _____

Lãnh Hàn Mặc ngồi trong phòng làm việc, mi tâm cau chặt lại. Mọi việc anh làm đều là muốn tốt cho Lư Ly. Nếu như cô còn không hiểu cho anh, anh thật sự đau lòng...

[Cốc cốc]

Tiếng gõ cửa vang lên, Lãnh Hàn Mặc ngẩng đầu, giọng lãnh đạm

"Vào đi!"

[Cạch]

Người vào là một thanh niên ưu tú, ăn mặc vô cùng lịch sự. Anh ta cúi người xuống, cung kính gọi.

"Tổng giám đốc"

Lãnh Hàn Mặc không nói gì, chỉ yên lặng, liếc nhìn người thanh niên kia, chờ đợi.

"Tổng giám đốc, sắp tới là event kỉ niệm tròn hai năm cô Dolly công khai biểu diễn. Theo ý của bên bộ phận ý tưởng, cô ấy nên làm một bài hit mới. Nếu được thì làm hẳn một MV hoành tráng để sự nghiệp của cô ấy tiến xa hơn. Ngài cảm thấy thế nào?"

Lãnh Hàn Mặc trầm mặc một lúc. Nếu như làm MV thành công, sẽ giúp đỡ cho sự nghiệp của cô rất nhiều. Anh nhớ...chẳng phải kiếp trước, niềm đam mê, ước mơ của cô là thiết kế sao? Nhưng chỉ vì anh, mà cô phải từ bỏ nó, trở thành ca sĩ. Cuối cùng, khi đang ở đỉnh cao của sự nghiệp lại vì anh mà mất mạng. Kiếp này, xem như anh bù đắp lại cho cô, giúp cô lấy lại những thứ mà cô đã đánh mất.

Nhưng...hình như cô đang giận anh? Ừm... Anh nên dỗ ngọt cô bằng cách nào đây? Lãnh Hàn Mặc miết mi tâm, gõ gõ tay lên bàn, giọng trầm ấm vang lên.

"Tôi duyệt. MV thì do bên bộ phận ý tưởng lo liệu. Nhưng lời bài hát của MV thì...do tôi viết!"

Người thanh niên kia dường như hơi ngạc nhiên, nhưng lát sau khóe mắt đều tràn ngập ý cười, gật gù đầu.

"Tôi đã biết!"

Nói xong, liền nhanh chóng đi ra ngoài, khép cửa lại. Vừa đi vừa ngẫm nghĩ, xem ra lần này tổng giám đốc là thật sự yêu Hoa tiểu thư. Chỉ có thật sự yêu một người con gái, người đàn ông đó mới sống thật với lòng mình, dành mọi điều tốt đẹp cho cô gái ấy. Nếu anh ta đoán không nhầm, bà chủ tương lai của họ sẽ là Hoa tiểu thư đấy?

_____ Hoa gia _____

Hoa Luru Ly dựa lưng vào giường, đôi mắt khép hờ, trong lòng đầy muộn phiền. Chiếc điện thoại cầm trên tay hết siết chặt lại thả lỏng. Không biết có nên... Cô lắc đầu, xoa xoa mi tâm, nằm xuống giường.

Vừa nằm xuống, chiếc điện thoại liền rung lên. Luru Ly vui mừng, cứ ngỡ là anh gọi, nhưng lát sau lại thất vọng khi thấy cái tên trên danh bạ.

[Alo, quản lí Tần?]

[À, Dolly, sắp tới nhân ngày kỉ niệm hai năm ra mắt. Chúng tôi quyết định sẽ cho cô ra một bài hát mới kèm theo một MV hoành tráng, cô chuẩn bị đi nhé]

Luru Ly trầm mặc một chút, lát sau mới nhẹ giọng trả lời, nhanh chóng cúp máy.

[Vâng...]

Hàn Mặc, em không hiểu. Em đã nói chỉ cần có anh, tình yêu của anh thì sự nghiệp, tiền bạc đối với em chỉ là phù du. Hơn nữa, em làm ca sĩ cũng là vì yêu anh. Tại sao anh nhất quyết giữ lập trường đó, không chịu kết hôn với em? Là thật sự muốn tốt cho em hay là do anh thay lòng, không cần em nữa?

Hoa Luru Ly đang bị những suy nghĩ đó bao quanh thì điện thoại lại reo lên lần nữa. Lần này, cô không nhìn màn hình, trực tiếp bắt máy.

[Alo?]

[Alo, Tiểu há cáo...]

Bên kia là một giọng nói trầm ấm, khiến tim Luru Ly lỡ một nhịp. Cô im lặng, chờ bên kia nói tiếp.

[Tiểu há cáo...Tối nay, em có rảnh không? Anh muốn mời đại minh tinh Dolly đi ăn tối, được chứ?]

Hoa Luru Ly suy nghĩ một chút, lí trí muốn từ chối nhưng trái tim lại không nghe lời, bất tri bất giác gật đầu đồng ý.

[Được!]

Đầu dây bên kia, Lãnh Hàn Mặc thờ phào, nở một nụ cười nhẹ.

Sau khi chọn thời gian gặp mặt, cả hai cúp máy. Luru Ly mỉm cười, nằm xuống giường, nhắm mắt lại dưỡng thần. Tim cứ theo tâm tình, đập liên tục, như những giai điệu của âm nhạc, tràn đầy hạnh phúc.

Hàn Mặc, em tin, anh sẽ mãi yêu em. Em sẽ chờ, một năm, hai năm hay mười năm nữa... Chỉ cần một câu nói của anh, em sẽ bất tri bất giác mà nghe theo... Bởi vì em biết, bản thân mình đã quá yêu anh, yêu đến mất kiểm soát...

_____ Ta là dây phân cách _____

Thời gian hẹn ăn tối cùng Lãnh Hàn Mặc là 7 giờ. Hoa Luru Ly đã chuẩn bị từ lúc 6 giờ. Mặc dù hai người cũng thường hay đi cùng nhau như vậy, nhưng đây là lần đầu tiên cô cảm thấy nôn nóng như thế này. Linh tính của cô mách bảo, tối hôm nay sẽ có một bất ngờ lớn dành cho mình.

Lưu Ly chọn cho mình một bộ đầm trắng, điểm nhấn là một chú bướm màu hồng nhỏ ở vòng eo. Trang sức không quá rườm rà, chỉ đơn giản là một sợi dây chuyền bạc hình pha lê, đôi bông tai tròn châu nhỏ, cùng với một cái túi xách màu hồng. Nhìn đơn thuần nhưng lại toát ra vẻ thanh khiết, thoát tục cho người mặc. Chúng hoà hợp làm cho Lưu Ly càng trở nên xinh đẹp, dịu dàng hơn.

Cô căn bản không trang điểm quá nhiều, chỉ thoa ít son dưỡng lên môi. Nhưng nó lại không làm mất đi vẻ đẹp vốn có của cô, thậm chí nhìn tự nhiên và vô cùng động lòng người.

Hoa Lưu Ly xuống dưới phòng khách chào hỏi Hoa lão gia và Hoa phu nhân. Hai người nghe cô nói đi cùng Lãnh Hàn Mặc thì không nói một lời liên đồng ý vô cùng vui vẻ, thoải mái.

Hoa Lưu Ly đứng trước cửa nhà, chờ anh. Chỉ còn vài phút nữa là đến 7 giờ, trong lòng bất giác mong chờ...

Đúng 7 giờ, một chiếc Maybach đen từ từ tiến lại, đậu trước mặt cô. Một người đàn ông từ trên xe đi xuống, mỉm cười với cô.

"Hoa tiểu thư."

Hoa Lưu Ly nhìn anh ta, hỏi.

"Hàn Mặc đâu!?"

"Giám đốc bảo tôi đến đón cô đến nhà hàng. Ngài ấy bận chuẩn bị nên không thể tới, mong cô không để bụng."

Hoa Lưu Ly gật nhẹ đầu, cũng thật không có để bụng, theo người đàn ông kia lên xe.

_____ Nhà Hàng _____

Người đàn ông kia đưa cô vào trong, đứng trước một cánh cửa, sau đó đi mất.

Cô không khỏi tò mò, bèn đẩy nhẹ cánh cửa ra. Bên trong là một màu đen bao phủ, khiến mắt cô có chút không thích nghi.

[Tách]

Đèn bật mở, cả căn phòng đều sáng lên. Lưu Ly không khỏi nhíu mày, nhắm mắt, dùng tay che ánh sáng lại. Bỗng dung mùi thơm của hoa lưu ly, loài hoa mà cô thích nhất len vào trong mũi. Bên cạnh liền vang lên tiếng nói trầm ấm quen thuộc, tiếng nói của người đàn ông cô yêu tận xương tủy.

"Bảo bối, cho anh xin lỗi. 999 đóa hoa lưu ly này, tặng cho em."

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Biết Lưu Ly vẫn còn giận nên trước khi tới đây Lãnh Hàn Mặc đã chuẩn bị sẵn một đóa hoa lưu ly dành cho cô.

Bó hoa được anh gói lại rất tỉ mỉ, từng bông hoa nhỏ được kết lại thành những hình trái tim. Cầm bó hoa trên tay mà môi mông của Hàn Mặc bất giác nở nụ cười.

Đúng như dự đoán của Hàn Mặc, khi thấy bó hoa tình xảo này cô đã thốt lên vì sự xinh đẹp của nó, có lẽ mọi giận dỗi cũng được xua tan nhờ những bông hoa tím xinh đẹp này.

Lưu Ly lại như ngày thường riu rít không thôi, lâu lâu cái miệng nhỏ lại chu chu lên trông đáng yêu vô cùng.

"Tiểu Mặc!! Cảm ơn anh."

"Há cảo nhô, tha thứ cho anh, được chứ?" Lãnh Hàn Mặc nhìn cô, ánh mắt chân thành, mang theo vài tia áy náy

Hoa Lưu Ly cười nhẹ. Trong ánh sáng mờ nhạt, nụ cười càng có vẻ quyến rũ hơn.

"Em đã hết giận anh rồi. Hàn Mặc, em yêu anh!"

Nói rồi, cô cường chân, hôn lên môi anh một cái, sau đó nở một nụ cười tình nghịch.

Lãnh Hàn Mặc hơi bất ngờ, có phần thụ động. lát sau, khi nhận thức được hơi thở quen thuộc đã rời xa mình, anh mới siết chặt eo cô lại. Dùng ánh mắt

yêu thương cùng dịu dàng nhìn cô, nâng cằm cô lên, trao lại một nụ hôn nóng bỏng.

Lưu Ly chủ động, quàng tay lên cổ anh, đáp trả lại...

Cả hai dây dưa, triền miên cùng nhau...

Lát sau Lưu Ly buông tay anh ra, thở gấp. Mặt ửng hồng, khẽ đẩy anh ra. Giọng nói có phần ngại ngùng, lúng túng.

"Tiểu Mặc... Em sợ phóng viên thấy...."

Lãnh Hàn Mặc nhìn cô triền miên, chỉnh lại mái tóc hơi rối của cô, mỉm cười.

"Em yên tâm, đây là nhà hàng của Từ Ngôn, anh ấy là bạn anh"

Nghe Lãnh Hàn Mặc nói như vậy Lưu Ly mới phần nào an tâm. Chỉ cần một lời anh nói, cô đều sẽ tin. Vì cô biết, Hàn Mặc sẽ không bao giờ lừa dối mình.

Nhìn nhà hàng vắng vẻ Lưu Ly cũng đã đoán ra phần nào. Đôi mắt của cô triền miên nhìn Hàn Mặc, toát lên một tình yêu chân thành dành cho anh.

Cũng chỉ có anh mới chu đáo và tốt với cô như vậy, chỉ vì sợ cô không thoải mái mà đã bao trọn cả nhà hàng.

Thấy ánh mắt Lưu Ly nhìn mình đầy tình cảm, Lãnh Hàn Mặc lại gần thủ thi bên tai cô.

"Mới có vậy mà em đã cảm động sắp khóc rồi sao? Vậy tí nữa anh phải làm sao đây?!!!"

Khuôn mặt nhỏ của cô bỗng đỏ ửng lên, ngượng ngùng hỏi lại

"Tí nữa sẽ có gì sao?"

Môi mỏng của Lãnh Hàn Mặc khẽ nhếch lên một nụ cười quyến rũ, tiếng cười trầm thấp càng làm cho Lưu Ly càng mê luyến.

"Tiểu há cáo, anh sẽ không để em thất vọng."

Anh nói rồi cầm lấy bàn tay mảnh mai của Lưu Ly tiến vào phòng ăn lớn.

Trong không gian tối đen, cô vô thức nắm chặt tay của Hàn Mặc hơn. Mùi hương trong phòng len vào mũi khiến cô cảm thấy thoải mái và thả lỏng ra đôi chút. Hình như...đó là mùi của hoa lưu ly, hơn nữa cô còn cảm nhận được trong phòng này còn có rất nhiều hoa.

Thấy cô đang đắm chìm trong tư tưởng mà quên mất mình, Lãnh Hàn Mặc tiến ra sau lấy hai tay bịt mắt cô lại thì thầm.

"Cho em một bát ngò".

Từng ngón nền từ từ thấp lên mang đến về mị hoặc đầy cám dỗ.

Khi cả căn phòng được bao phủ bởi những ngón nền lung linh, Lãnh Hàn Mặc mới từ từ buông hai tay ra.

Vừa nhìn thấy khung cảnh trước mắt tim Lưu Ly như tan chảy, tất cả mọi thứ đều quá đẹp. Những giọt nước mắt vỡ òa trong hạnh phúc cùng lần lượt rơi xuống nối tiếp nhau.

Căn phòng được bao phủ bởi ánh tím dịu nhẹ, xung quanh là những dải hoa lưu ly màu tím đầy tinh tế. Mọi thứ đều quá sức tương tượng, Lưu ly ngỡ như mình lạc vào câu truyện cổ tích nào đó, và cô chính là một nàng công chúa vô cùng hạnh phúc với chàng hoàng tử của cuộc đời mình.

Lưu Ly chợt nhớ ra Hàn Mặc, quay đầu lại thì thấy anh nhìn cô cười, dang hai tay chờ cô đi lại.

Nhìn anh thâm tình như vậy, cô cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất trên đời khi có người đàn ông yêu thương mình đến vậy, am hiểu mình còn hơn bản thân anh.

Không chần chừ cô chạy lại ôm chầm lấy anh dịu dàng nói.

"Hàn Mặc, em yêu anh. Yêu bằng cả trái tim mình..."

Nghe được câu nói của Lưu Ly, Lãnh Hàn Mặc đầy thỏa mãn trả lời.

"Nha đầu ngọc, em tất nhiên là phải yêu anh vì... Anh cũng yêu em!!!"

Thấy hai mắt cô đỏ hoe anh mỉm cười đầy cưng chiều, trêu đùa cô một chút.

"Thôi nào!! Có ai như em không chứ? Được bạn trai tỏ tình mà khóc sưng hết hai mắt vậy thì sao mà đóng MV được đây?."

"Cũng vì em quá bất ngờ...Aaa.. Mà MV là sao??"

"Ngoan, ra đây anh cho em xem cái này."

Hàn Mặc lấy ra trong hộp bàn gòn đó một tờ giấy, đưa đến trước mặt Lưu Ly...

Nhìn thấy bản nhạc... ánh mắt Lưu Ly càng nghi hoặc, mơ hồ hỏi.

"Đây là...??"

"Đây là bài hát anh viết riêng tặng em. Nó là bài hát đầu tiên anh viết, mặc dù có vẻ không hay... Nhưng là...anh viết nó bằng cả trái tim của mình, mong em sẽ hát nó trong MV sắp tới."

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.